

ผลของการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยา - อารมณ์ ที่มีต่อทัศนคติต่อการเป็นโสเภณี
ของนักเรียนหญิงในประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
ในอำเภอนนทบุรีของจังหวัดนนทบุรีทางภาคเหนือตอนบน

129 พ.ย. 2537

ปริญญาโท
ของ
นางเยาว์ คุ้มทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
พุทธาพันธ์ 2537
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาเอน์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ

(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่ไวย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ

(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่ไวย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาเอน์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 4 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2537

ปัญญาชนที่ได้รับทุนสนับสนุน

จาก

สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย

ในวาระอุปถัมภ์ของ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ของ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กริทอง รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความรู้ ช่วยปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนช่วยกระตุ้นและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์นี้ให้ลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.พงษ์พรหม เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล อาจารย์พรหมฉิล วาณิชยการ ที่กรุณาให้คำแนะนำและ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องหมาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ คณาจารย์ และขอขอบคุณภักเียนแดงที่เปี่ยมล้นที่เปี่ยมล้นศึกษาที่ 6 ที่ทำให้ ความร่วมมือในการทดลองด้วยความเต็มใจ

ขอขอบคุณ คุณเอชณีย์ ฉัตรวิริยานนท์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์คุณภาพ เครื่องมือ และขอบคุณเพื่อนๆ ทั้งจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาที่ให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด

ประการสุดท้าย ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ชาย และทุกคนในครอบครัวที่ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ กำลังปัญญา ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นางเยาว์ ชุมภูทอง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์ ..	7
	ความหมายของการให้คำปรึกษา	7
	การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล	9
	ทฤษฎีการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	11
	ภูมิหลังการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	11
	ความเชื่อ เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์	12
	ปรัชญาและหลักการของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	13
	ลักษณะความคิดที่มี เหตุผลและไม่มี เหตุผล	14
	เป้าหมายของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	19
	ขั้นตอนในการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	22
	เทคนิคในการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	24
	หน้าที่และบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	27

การวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาคามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์	29
การวิจัยในต่างประเทศ	29
การวิจัยในประเทศไทย	32
เอกสารและการวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการ เป็นโศ เณย์	35
ความหมายของทัศนคติ	35
ความหมายของโศ เณย์	36
ความหมายของทัศนคติต่อการ เป็นโศ เณย์	37
ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ	37
การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติ	41
ทฤษฎี เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ	41
การวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการ เป็นโศ เณย์	45
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	49
แหล่งข้อมูล	49
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	49
วิธีดำเนินการทดลอง	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	59
ข้อตกลง เบื้องต้น เกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	62
บทย่อ	62
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	62
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	62
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	62
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	62
วิธีดำเนินการทดลอง	62
การวิเคราะห์ข้อมูล	63
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	63
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	64
ข้อเสนอแนะ	65
ข้อเสนอแนะทั่วไป	65
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	75
ภาคผนวก ก	76
ภาคผนวก ข	107
ประวัติย่อของผู้วิจัย	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	56
2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนตัดสินต่อการ เป็นโส เภมิของกลุ่มทดลองระหว่าง ก่อนและหลังการทดลอง	60
3 แสดงการ เปรียบ เทียบคะแนนตัดสินต่อการ เป็นโส เภมิจากแบบสอบถามตัดสิน ต่อการ เป็นโส เภมิของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	61
4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามตัดสินต่อการ เป็นโส เภมิ	117

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการค้าประเวณีมากประเทศหนึ่งและมีหญิงไทยจำนวนมากเดินทางไปค้าประเวณีในต่างประเทศ ทำให้ชาวต่างประเทศมองหญิงไทยในแง่ลบ หญิงไทยในต่างแดนมักได้รับการดูถูกเหยียดหยามซึ่งมักเป็นข่าวบ่อย ๆ จนกระทั่งในปัจจุบันมีการกล่าวกันว่าประเทศไทยเป็นศูนย์การค้าหญิงโสเภณีไปแล้ว (ประพจน์ ศรีเทศ. 2527 : 41) โสเภณีในประเทศไทยได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลายาวนานมีจำนวนหญิงที่มาประกอบอาชีพนี้มากมายและจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากจำนวน 46,630 คน ในปี พ.ศ. 2525 มาเป็น 86,494 คน ในปี พ.ศ. 2533 เพิ่มขึ้น 1.8 เท่า ในระยะเวลา 9 ปี (สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ. 2535 : 4 ; อ้างอิงมาจาก กองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข. 2525 - 2533) และในปี พ.ศ. 2534 ระบุว่าโสเภณีอยู่ราว 500,000 คน ในจำนวนนี้มีโสเภณีเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี อยู่ประมาณ 100,000 คน (ศิริพร สโครบาเน็ค. 2535 : 25 ; อ้างอิงมาจาก กรมตำรวจ. 2534) โสเภณีส่วนใหญ่มาจากหญิงสาวในชนบท โดยเฉพาะทางภาคเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดเชียงราย พะเยา ลำพูน ลำปาง แพร่ น่านและแม่ฮ่องสอน (ประพจน์ ศรีเทศ. 2527 : 42) และจากสถิติของกรมประชาสงเคราะห์ พบว่าโสเภณีมาจากภาคเหนือมีร้อยละ 38.7 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 35.9 และในจำนวนนี้เป็นโสเภณีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 5.09 (อรรถพล พันธุ์บุญเกิด. 2527 : 118) ซึ่งพบว่ามีสาเหตุมาจากปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 62.7 ปัญหาทางเศรษฐกิจร้อยละ 30.07 ปัญหาบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ ร้อยละ 2.66 (กรมประชาสงเคราะห์. 2523 - 2535) จากสถิติดังกล่าวจะเห็นว่าสาเหตุทางสังคมและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเป็นโสเภณีมาก ทั้งนี้เป็นเพราะจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันมุ่งเน้นพัฒนาการผลิตเพื่อการส่งออกและเป็นประเทศอุตสาหกรรมได้ส่งเสริมการให้ค่าแก่วัตถุเงินตรามากกว่าด้านจิตใจ (วิกฤตทางวัฒนธรรม. 2535 : 6)

สาเหตุที่หญิงสาวชนบทภาคเหนือ เป็นโสเภณีนั่นก็เนื่องจากมีสภาพปัญหาพื้นฐานที่สำคัญ คือปัญหาของสังคมและวัฒนธรรม ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาโอกาสทางการศึกษา ปัญหาค่านิยมของพ่อแม่ในการมองอาชีพโสเภณี ซึ่งปัญหาด้านนี้พบสูงมากขึ้นเรื่อย ไม่เฉพาะในชนบทภาคเหนือเท่านั้น ยังพบในภาคอีสานและภาคอื่น ๆ ด้วย (ประพจน์ ศรีเทศ. 2527 : 42 - 44) และจากงานวิจัยของชเนศวร์ เจริญเมือง (2535 : 14) พบว่า สาเหตุยุทธศาสตร์ภาคเหนือที่ มาประกอบอาชีพโสเภณี สรุปได้ 8 ประการคือ ประการแรก ค่านิยมที่มีอยู่ในชนบท ได้แก่ ความกตัญญูทดแทนและความรับผิดชอบต่อการเลี้ยงดูครอบครัว ค่านิยมที่เกิดจากไปใช้ชีวิต นอกชนบทและจากข่าวสารทำให้มีวิถีชีวิตที่หรูหรา ฟุ่มเฟือย ประการที่สอง ทัศนะของชุมชน และครอบครัวเขาสตรีมีความเห็นชอบว่าโสเภณีเป็นทางเลือกที่ดีในการแก้ไขปัญหาด้าน เศรษฐกิจ ยกระดับครอบครัวและ เป็นคนทันสมัย ประการที่สาม ความยากจนและขาดทรัพยากร ในการผลิตของชุมชน ประการที่สี่ วิชาไม่ได้ชี้แจงมาตรฐานทางศีลธรรมแก่ชุมชน ประการที่ห้า ผู้แทนข้าราชการ เช่น ผู้นำบ้าน กำนัน ไม่เป็นแบบอย่างและชี้แจงมาตรฐานทางศีลธรรมแก่ ชุมชน ประการที่หก ระบบบริโภคนิยมขยายมาทางสื่อมวลชน ประการที่เจ็ด การศึกษาของ ชุมชนต่ำ (ระดับประถมศึกษาปีที่ 6) และประการที่แปด ขาดนโยบายการเลิกโสเภณีของ รัฐบาลอย่างจริงจัง

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำแบบสัมภาษณ์ได้สนทนากับเกี่ยวกับอาชีพโสเภณีของนักเรียนหญิงชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในทางจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 10 คน พบว่า 7 คน มีทัศนคติทางบวกต่ออาชีพโสเภณี โดยคิดว่าอาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่สามารถ ทำรายได้สูงและช่วยยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ดังนั้นจะ เห็นได้ว่านักเรียนหญิง เหล่านี้เฝ้าจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่ศึกษาต่อก็มีแนวโน้มจะไปประกอบอาชีพโสเภณี ดังที่ สุภัตรา สุภาพ (2515 : 18) กล่าวว่า โสเภณีเป็นอาชีพที่เป็นปัญหาต่อสังคมและยังคง เป็นแหล่งแพร่เชื้อ กามโรค โรคเอดส์ ตลอดจนปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ ได้แก่ ฆาตกรรม ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ฉกฉวย ปล่อยวาง ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตลอดจนเป็นแหล่งมั่วสุมของอันธพาล การพนันและยาเสพติด นอกจากนี้ยังเป็นการป้องกันปัญหาที่จะตามมาอีก นั่นคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับ เด็กที่มีแม่เป็นโสเภณี ดังกรณีตัวอย่าง เด็กชายลอย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน แห่งหนึ่งในอำเภอแม่แตงหนึ่งของจังหวัดภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีพฤติกรรมชอบขโมยของ เมื่อเรียนอยู่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ชื่อเหล้า ขม มาเลี้ยงเพื่อน ๆ อย่างเต็มที่ เพื่อที่เพื่อน ๆ จะได้ไม่
ล้อเลียนว่ามีแม่เป็นหญิงโสเภณี (สยามโพสต์ สารคดีพิเศษ. 2536 : 13)

ปัญหาโสเภณีเป็นปัญหาสังคมที่ต้องการการแก้ไขอย่างจริงจังและเร่งด่วน ผู้วิจัยจึงเห็นว่า
ควรมีการช่วยเหลือ เด็กหญิงที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีและมีแนวโน้มจะเป็นโสเภณีโดย
การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อันจะมีผลต่อการเลือกอาชีพของเด็ก การเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจทำได้
หลายวิธีและผู้วิจัยเห็นว่าตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ เป็นวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจวิทยายอมรับว่า
สามารถเปลี่ยนแปลงความเชื่อและทัศนคติได้ (Milton. 1974 : 458 - 459) เพราะ
ทฤษฎีนี้พื้นฐานความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลนั้นเกิดจากความคิดที่ไร้เหตุผล ไม่สมเหตุ สมผล
ซึ่งฝังอยู่ในใจ โดยที่อาจจะเรียนรู้ หรือได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีมา กระบวนการให้คำปรึกษาตาม
ทฤษฎีนี้จึง เน้นให้นักเรียนได้รู้จักวิเคราะห์ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม อันเนื่องมาจาก
ความคิดที่ไม่สมเหตุ สมผลและให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีแก้ปัญหา โดยใช้ความคิดที่มีเหตุผล
มาเปลี่ยนแปลงความเชื่อและทัศนคติซึ่งจะนำไปสู่การ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อไปและการให้
คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ สามารถใช้กับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมี
อายุระหว่าง 11 - 13 ปี ซึ่งตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget.
1952 : 42) จัดอยู่ในขั้นที่ 4 คือ ขั้นปฏิบัติการคิดแบบนามธรรมซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของการ
พัฒนาการทางสติปัญญา เด็กจะมีความคิดกระจายออก (Decentering) และมีความคิดทวน
กลับอย่างสมบูรณ์ สามารถคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เบี่ยงเบนธรรมอย่างไม่มีขอบเขต นอกจากนี้เด็กเรียน
จะได้รับความช่วยเหลือให้รู้จักแนวทางแก้ปัญหา จากผู้ให้คำปรึกษาโดยตรง ด้วยความ
ละเอียด รอบคอบ รอบคอบอย่างเพียงพอ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตาม
ทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีของนักเรียนหญิง

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อทัศนคติต่อการ
เป็นโสเภณีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีลดลง หลังจากได้รับคำปรึกษาตาม
ทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษารั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ครูแนะแนว อาจารย์และบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มี
ความสามารถในการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ สามารถนำเอาวิธีการไปใช้
เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้เป็นนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
ทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณี จำนวน 7 คน โรงเรียนระดับประถมศึกษาในอำเภอหนึ่ง
ของจังหวัดหนึ่งทางภาคเหนือตอนบน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ คือ การให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติต่อการเป็นโสเภณี

* นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้
คำปรึกษา ทำให้นักเรียนหญิงเปลี่ยนความเชื่อที่ผิด ๆ ต่อการเป็นโสเภณีให้เป็นความ เชื่อที่
สมเหตุ สมผล ในการวิจัยครั้งนี้การให้คำปรึกษาเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงแรกให้คำปรึกษาเป็น
รายบุคคลและช่วงที่สองให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม ดังนี้

1.1 ช่วงแรก การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชีพโสเภณีเพื่อเป็นการแก้ปัญหา เช่น ความยากจน ต้องการตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ผู้ให้คำปรึกษากระตุ้นให้นักเรียนคิด เหตุผลเกี่ยวกับการจะไปประกอบอาชีพโสเภณีว่าทำไมเขาจึงคิดเช่นนั้น อะไรเป็นประสบการณ์ หรือ เหตุการณ์ (Activating Experience of Event) ที่ทำให้เลือกกระทำ

ขั้นตอนที่ 3 ให้นักเรียนแสดงความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับการเป็นโสเภณี เช่น เป็นโสเภณีแล้วรวยเร็ว โสเภณีส่งเงินให้พ่อแม่เป็นลูกกตัญญู โสเภณีเป็นอาชีพที่ทำงานสบาย โสเภณีเป็นการเสียละของลูกกตัญญู แล้วผู้ให้คำปรึกษาชี้ให้นักเรียนเห็นว่า เป็นความเชื่อที่ผิด ๆ ต้องแก้ไข

ขั้นตอนที่ 4 ผู้ให้คำปรึกษาจะใช้เทคนิคต่าง ๆ ตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ได้แก่ การโต้แย้ง ชักชวน ชี้แจง การแสดงตัวแบบ การยกตัวอย่างชีวิตประวัติ การสอน การฝึก ให้คิดอย่างมีเหตุผล ในการชี้ให้นักเรียนเห็นว่า การคิดเช่นนั้นผิดอย่างไร จะแก้ไขให้ทัศนคติถูกได้อย่างไร

หลังจากให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลแล้ว ผู้ให้คำปรึกษาจะมอบหมายงานให้นักเรียนทำ เช่น ไปหาข่าวโสเภณีที่โดนตำรวจกรรม คำสัมภาษณ์ของโสเภณีที่กักขัง เรื่องโสเภณีที่เป็นโรคเอดส์ ลูกของโสเภณีที่เลิกอาชีพแล้วมาแต่งงานเป็นโรคเอดส์ตาย

1.2 ช่วงที่ 2 การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม

เมื่อผู้ให้คำปรึกษาพบนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ให้นักเรียนมาเข้ากลุ่มอภิปรายถึงทัศนคติที่มีต่ออาชีพโสเภณี โดยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวที่ไปอ่านมาแต่ละเรื่อง ให้นักเรียนเลือกตั้งวิธินาเงินที่ได้จ่ายด้วยวิธีที่ผิด หรือตัดสินใจตามเพื่อนโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง เป็นต้น

หลังการอภิปรายกลุ่มแล้วผู้ให้คำปรึกษาพยายามกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีลดลง หลังจากได้รับคำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

2. ทักษะต่อการเป็นโสเภณี หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มของพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเป็นโสเภณี อันเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมีความเชื่อที่ผิด ๆ ได้แก่ การเป็นโสเภณีเป็นทางเลือกที่ดีในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจไปสู่ความร่ำรวย โดยสามารถยกระดับฐานะของครอบครัว เป็นงานสบาย ได้แต่งตัวสวยและมีโอกาสไปต่างประเทศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเห็นว่า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจัดเรียงตามลำดับดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์
 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการ เป็นโส เณย์
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการ เป็นโส เณย์
 - 2.1.1 ความหมายของทัศนคติ
 - 2.1.2 ความหมายของโส เณย์
 - 2.1.3 ความหมายของทัศนคติต่อการ เป็นโส เณย์
 - 2.1.4 ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ
 - 2.1.5 การ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการ เป็นโส เณย์
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์
- 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์
ความหมายของการให้คำปรึกษา
ได้มีผู้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาไว้ต่าง ๆ กันดังนี้
อิงลิชและอิงลิช (อาภา จันทรสกุล. 2531 : 1 ; อ้างอิงมาจาก English and English. 1968) ได้ให้คำจำกัดความของการให้คำปรึกษาว่า เป็นผืนผืนเอกภาพที่ผู้ให้คำปรึกษาช่วยผู้รับคำปรึกษาให้เข้าใจ และสามารถแก้ไขปัญหของตนเองได้

โครว์ และโครว์ (Crow and Crow. 1962 : 164) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษารู้จักและเข้าใจตนเอง ทำให้สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้

โรเจอร์ส (Rogers. 1942 : 3) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา หมายถึง การติดต่อสัมพันธ์โดยตรงระหว่างบุคคล โดยที่บุคคลหนึ่งต้องการให้ความช่วยเหลือจากบุคคลหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะ เปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมต่าง ๆ ของเขา

สมิธ (คมเพชร ฉัตรศุภกุล. 2531 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Smith. 1955 : 156) ได้อธิบายว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการซึ่งอยู่ในรูปของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคน บุคคลหนึ่งเป็นผู้ที่มีปัญหาซึ่งไม่สามารถจะตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ส่วนบุคคลอีกคนหนึ่งนั้น ก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ขั้นสูง ซึ่งได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี ตลอดจนมีประสบการณ์ที่จะทำให้อีกคนหนึ่งมีความสามารถช่วยเหลือแก้ไขปัญหามิฉะนั้นบุคคลหลาย ๆ ประเภท

เจียรนีย์ ทรงชัยกุล (2529 : 373) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา คือ กระบวนการช่วยเหลือ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างบุคคลอย่างน้อย 2 คน ได้แก่ ผู้ให้บริการปรึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาเฉพาะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้ที่ประสบปัญหาที่มีความทุกข์ใจและต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้เขาจะมีความเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น มีทักษะและความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมและดำเนินชีวิตด้วยความสุข

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529 : 124) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา เป็น กระบวนการของการช่วยเหลือและในกระบวนการนี้จะก่อให้เกิดสัมพันธภาพของการช่วยเหลือระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและได้รับการฝึกฝนมาและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาลักษณะต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความสบายใจขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความรู้สึก ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ในวิถีทางที่ดีขึ้นและสามารถวางโครงการในอนาคตของตนเองได้

จากความหมายของการให้คำปรึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการของสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถผ่าน การฝึกฝนอบรมในวิชาชีพมาโดยเฉพาะกับผู้รับคำปรึกษาซึ่งต้องการความช่วยเหลือ เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษารู้จักเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเองและเข้าใจสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น มีทักษะ และความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความรู้เห็นและพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น สามารถนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่

การให้คำปรึกษา เป็นรายบุคคล

ความหมายของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529 : 179) ได้กล่าวถึง การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล ว่า การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นสัมพันธภาพของการช่วยเหลือส่วนบุคคลระหว่าง ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อม สามารถแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เจียรนัย ทรงชัยกุล (2529 : 407) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลว่า เป็นการให้คำปรึกษาที่ผู้ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขอรับคำปรึกษา โดยให้การปรึกษา เป็นการส่วนตัวกับบุคคลเฉพาะรายในแต่ละครั้ง เพื่อให้เขาสามารถเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น สามารถเผชิญปัญหาที่กำลังประสบอยู่ได้และมีทักษะในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม สามารถวางโครงการชีวิตของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มขีดความสามารถ

ข้อดีของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล

เจียรนัย ทรงชัยกุล (2529 : 411) ได้กล่าวถึงข้อดีของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล ดังนี้

1. ผู้รับคำปรึกษา ได้รับความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาเฉพาะของ เขาจากผู้ให้คำปรึกษาโดยตรงด้วยความละเอียด รอบคอบและรอบคอบอย่างเพียงพอ
2. ผู้รับคำปรึกษา เป็นจุดสนใจของผู้ให้คำปรึกษา แต่เพียงผู้เดียวในการปรึกษาแต่ละครั้ง เขาจึงเป็นผู้ที่ควรจะได้รับประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเต็มที่
3. ผู้รับคำปรึกษา กล้าที่จะ เปิดเผยตนเองอย่างอิสระกับผู้ให้คำปรึกษาซึ่งจะช่วยให้การวินิจฉัยปัญหาและหาทางแก้ไขได้ถูกต้องรวดเร็วขึ้น
4. ผู้รับคำปรึกษาไม่ต้องกังวลถึงความคิดเห็นและความรู้สึก หรือข้อ เสนอแนะของผู้อื่น นอกจากของผู้ให้คำปรึกษา เพียงผู้เดียวระหว่าง การให้คำปรึกษา
5. ผู้รับคำปรึกษาไม่ต้องกังวลถึงความไม่พร้อมทางด้านทักษะใน เรื่องมนุษยสัมพันธ์หรือบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมของเขาในการแสดงออกกับผู้อื่น เพราะ เขาจะมีความสัมพันธ์เฉพาะกับผู้ให้บริการปรึกษา แต่เพียงผู้เดียวในระหว่าง การให้คำปรึกษา

ข้อจำกัดของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล

เจียรนัย ทรงชัยกุล (2529 : 412) ได้กล่าวถึง ข้อจำกัดบางประการของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล ดังนี้

1. ผู้รับคำปรึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่น โดยทั่วไปมีความ เชื่อว่าปัญหาที่ตนประสบนั้น เพื่อนรุ่นเดียวกันจะ เข้าใจและหาทางออกให้ได้ดีกว่าความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ต่างวัย และต่างความคิดจากเขา เช่น ครูแนะแนว เป็นต้น
2. ผู้รับคำปรึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่น โดยธรรมชาติไม่ต้องการแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าไม่มีความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยตนเองให้ผู้ใหญ่ได้รู้ เพราะ เกรงจะเสียสถานภาพที่ตนจะถูกมองว่าเป็น เด็ก
3. ผู้รับคำปรึกษาเสียโอกาสอันดีที่จะ เสริมสร้างทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และการปรับตัวต่าง ๆ กับเพื่อนคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน ที่เผชิญปัญหาที่คล้ายคลึงกับตน

4. ผู้รับคำปรึกษาอาจจะเกิดความเคยชินที่จะไว้วางใจและต้องการพึ่งพาความช่วยเหลือ เฉพาะจากผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น

5. การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาและบุคลากรซึ่งมีอยู่จำกัด ดังนั้นนักเรียนบางคนที่ต้องการได้รับการให้คำปรึกษา จึงอาจจะไม่ได้รับบริการโดยทั่วถึง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นการให้คำปรึกษาระหว่างผู้ให้คำปรึกษา กับผู้รับคำปรึกษา เป็นการส่วนตัวแก่บุคคลเฉพาะราย เพื่อผู้รับคำปรึกษาเข้าใจตนเอง เข้าใจถึงแวดล้อม สามารถแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ และสามารถพัฒนาตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ (Rational - Emotive Therapy) ซึ่งมีชื่อว่า RET ผู้ให้กำเนิดทฤษฎีนี้คือ อัลเบิร์ต เอลลิส ทฤษฎีนี้เน้นการแก้ปัญหาด้วยสติปัญญา การจัดความคิดที่ไม่มีเหตุผลไปยังความคิดที่มีเหตุผล หรือเป็นการเรียนรู้ที่จะคิดอย่างมีเหตุผล ได้มีผู้ทบทวนทฤษฎีนี้มาใช้หรือเผยแพร่ทั้งในลักษณะของการให้คำปรึกษาและการบำบัดและได้เรียกชื่อที่แตกต่างกันออกไป เช่น ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบอารมณ์และเหตุผล ทฤษฎีการให้คำปรึกษาว่าด้วยเหตุผลและอารมณ์ ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยใช้ชื่อว่า ทฤษฎีการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

การให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

เอลลิสและไวท์เลย์ (Ellis and Whiteley. 1979 : 1,45) กล่าวถึงเบื้องหลังของการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ว่าได้รับอิทธิพลมาจากความคิดทางปรัชญา เช่น อภิปรัชญาและมาร์คัส ออริเลียสและนักจิตวิทยา เช่น แอดเลอร์และเคลลี หรือจากความคิดของเชคสเปียร์ที่กล่าวว่า "ไม่มีอะไรที่จะดีหรือเลว แต่ความคิดจะทำให้สิ่งนั้นดีหรือเลว"

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2531 : 101) ก็ได้กล่าวถึงภูมิหลังของการให้คำปรึกษาตาม ทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ของเอลเลียตนี้เกิดมาจาก ความคิดของนักปรัชญาและจาก ประสบการณ์ของ เอลเลียตที่ได้ทำหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหา ซึ่งทำให้เอลเลียตได้ข้อสรุปที่มี เหตุผลว่า การให้คำปรึกษาจะต้องทำให้ผู้ที่มีปัญหาหยุดการสอนตัวเองในการกระทำตาม ความคิดที่ไม่มีเหตุผล ความคิดที่เก่า ๆ และผู้ให้คำปรึกษาจะต้องสอนให้เขาคิดอย่างมีเหตุผล เกี่ยวกับตนเองและโลกภายนอก

ความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์

อาภา จันทรสกุล (2531 : 232-234) ได้กล่าวถึงความเชื่อ เกี่ยวกับธรรมชาติ ของมนุษย์แบบการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. มนุษย์เป็นทั้งผู้ที่มี เหตุผลและไม่มี เหตุผล มนุษย์ที่มี เหตุผลจะใช้ความสามารถ พัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. มนุษย์มีความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต ซึ่งถ้าความต้องการนั้น ไม่สามารถ เป็นไปได้ มนุษย์จะพยายามลงโทษทั้งตนเองและบุคคลอื่นที่มีส่วน เกี่ยวข้อง เสมอ
3. มนุษย์มีความ เข้าใจในขอบ เขตความสามารถของตนเอง ค่านิยมของตนเอง และแนวทางในการ เปลี่ยนแปลงแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ เสมอ
4. เมื่อมนุษย์ได้รับการวางเงื่อนไขให้คิดและรู้สึกรูปแบบใดแบบหนึ่งแล้ว เขามักจะ ยึดติด รู้สึกในแบบนั้น เสมอ แม้ว่าจะ เป็นการกระทำที่พำร้ายตนเองก็ตาม
5. มนุษย์มีข้อจำกัด ไม่ได้ เป็นรูปรอบรูปกลม ดังนั้นในบางครั้ง เขาอาจจะ เอาชนะ อุปสรรคและข้อจำกัดได้บ้างแม้จะไม่สมบูรณ์แบบก็ตาม
6. มนุษย์ทุกคนแม้ไม่รู้ว่าตายแล้วจะไปไหน หรือหลังจากตายแล้วจะ เกิดอะไรขึ้น ต่อไป ก็ควรจะทำแต่สิ่งที่ดีในขณะที่มีชีวิตอยู่ ไม่ใช่นั่งหวังจะไปตั้งตาคู่ชีวิตใหม่ในชาติหน้า หรือปล่อยชีวิตไปตามยถากรรมในปัจจุบัน
7. ความสุขเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา แต่เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์โลกที่มีอายุยืนยาว เฉลี่ยแล้ว 75 ปี หรือมากกว่านั้น ฉะนั้นควรมีจุดประสงค์ เพื่อความสุขในระยะยาวดีกว่าระยะสั้น

8. มนุษย์มีเสรีภาพ เป็นของตนเองแต่ในขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับข้อจำกัดของเสรีภาพ การไม่ยอมรับข้อจำกัดของเสรีภาพ เป็นสิ่งที่ทำลายตนเองและทำให้สังคมกลับสับสนวุ่นวาย
9. มนุษย์เกิดมามีความโง่เขลา เจริญที่จะมีเหตุผล รักตนเองและอยากพัฒนาตนเอง แต่บางขณะอาจเกิดการฟ่ายแพ้ตนเองหรือท้อถอย หลีก เลี่ยงที่จะใช้ความคิดที่รอบคอบ เพราะกลัว เอาความพอใจในระยะสั้น
10. เนื่องจากความคิดมีอิทธิพลมากต่ออารมณ์และการกระทำ ดังนั้นการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ จะช่วยให้รับคำปรึกษาได้ปรับปรุงชีวิตของตน เพื่อให้อารมณ์และการกระทำของตนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงปรารถนา
11. ในการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาฟังทำความเข้าใจรอบแ่งความคิดของ ผู้รับคำปรึกษา เพราะคนเรามีกรอบแ่งความคิดหรือการรับรู้ที่เป็นของตนเอง
12. มนุษย์มักวางเงื่อนไขไว้กับตนเองรู้สึกไม่สบายใจเรื่องมีปัญหาโดยการพูดหรือบอกกับตนเอง ข้าพเจ้าด้วยความเชื่อที่ผิด ๆ เสมอ

ปัญหาและหลักการของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

แนวความคิดพื้นฐานการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ เอลลิส์ได้ประยุกต์มาจากแนวคิด เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยเน้นที่กระบวนการทางปัญญาของบุคคล ซึ่งเรียกว่า การบำบัดพฤติกรรมทางปัญญา (Cognitive Behavior Therapy) ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานว่า กระบวนการทางปัญญาของบุคคลซึ่งได้แก่ การรับรู้ ความคิด ความเชื่อทัศนคติ เป็นสื่อกลางระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรม โดยมีกระบวนการทางปัญญานี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล (นิภา เลิศดือชาชัย. 2533 : 5) จากแนวความคิดในการเปลี่ยนพฤติกรรมที่เน้นกระบวนการทางปัญญา เอลลิส เชื่อว่า การที่บุคคลเกิดปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรมที่ เบี่ยงเบนไปมีสาเหตุมาจากบุคคลมีความเชื่อ หรือความคิดที่ไม่ดี เหตุผลซึ่งสามารถอธิบายได้ตามทฤษฎี ABC ของเอลลิส ดังนี้ (Ellis and Whiteley. 1979 : 15-16, 29)

A ย่อมาจาก Activating Experience or Event หมายถึง ประสบการณ์ หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

B ย่อมาจาก Beliefs หมายถึง ความเชื่อ หรือความคิด ที่มีต่อเหตุการณ์

C ย่อมาจาก Consequences หมายถึง ผลทางอารมณ์ หรือพฤติกรรมของบุคคล

✂ เอลลิส ได้อธิบายว่า เมื่อมีประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (A) บุคคล จะมีความเชื่อหรือความคิด เกี่ยวกับประสบการณ์ หรือ เหตุการณ์นั้น (B) ซึ่งความเชื่อหรือ ความคิดของบุคคลต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคล เกิดอารมณ์และพฤติกรรม (C)

แนวคิดในการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ถือว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้น (A) ไม่ได้เป็นสาเหตุให้บุคคล เกิดอารมณ์และพฤติกรรม (C) โดยตรง แต่ความเชื่อ หรือความคิดของบุคคลต่อ เหตุการณ์นั้น (B) เป็นสาเหตุให้บุคคล เกิดอารมณ์และพฤติกรรม ดังกล่าว ดังนั้นการช่วยให้บุคคลสามารถ เปลี่ยนความคิดได้อย่างนี้ เหตุผลจะนำไปสู่อารมณ์ และพฤติกรรมที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น (Ellis and Whiteley. 1979 : 16, 45)

จากแนวความคิดที่เห็นว่า ความเชื่อ หรือความคิดที่ไม่มีเหตุผลของบุคคลเป็นสาเหตุ ที่ทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม แต่เมื่อบุคคลสามารถเปลี่ยนความเชื่อ หรือความคิดได้อย่างมีเหตุผล จะเป็นผลให้บุคคลมีอารมณ์และพฤติกรรมที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่า ความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของบุคคลมีอิทธิพลซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของบุคคลนั้น เอลลิส ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ความคิด ความรู้สึกและการกระทำของมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กัน คือ ความคิดมีอิทธิพลต่อความรู้สึก และการกระทำ ความรู้สึกมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำและการกระทำมีอิทธิพลต่อความคิดและความรู้สึก ดังนั้นถ้าบุคคลปรับลักษณะใดลักษณะหนึ่งไปเปลี่ยนไปก็จะทำให้ลักษณะอื่น เปลี่ยนแปลงไปด้วย (Ellis and Whiteley. 1979 : 44)

ลักษณะความคิดที่มี เหตุผลและไม่มี เหตุผล

ลักษณะความคิดที่มี เหตุผลและไม่มี เหตุผลมีความสำคัญต่อ วิธีการให้ คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์เป็นอย่างมาก เพราะทฤษฎีนี้มีแนวคิดพื้นฐานที่เห็นว่า ความเชื่อ หรือความคิดที่ไม่มีเหตุผลของบุคคลเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรมและ เมื่อบุคคลสามารถ เปลี่ยนความเชื่อ หรือความคิดได้อย่างมีเหตุผลจะทำให้

บุคคลมีอารมณ์และพฤติกรรมที่เหมาะสมยิ่งขึ้น เอลลิสและไวท์เลย์ (Ellis and Whiteley, 1979 : 3-4) จึงได้เสนอแนวความคิดที่ไม่มีเหตุผลของบุคคลไว้ 3 ลักษณะ คือ

แนวคิดที่ 1 ฉันต้องเป็นผู้มีความสามารถ มีความเหมาะสมและประสบผลสำเร็จฉันต้องได้รับการยอมรับจากทุกคน ถ้าฉันทำสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ มันเป็นเรื่องเลวร้ายมากสำหรับฉัน ฉันไม่สามารถทนต่อความล้มเหลวที่เกิดขึ้นได้ ถ้าฉันไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นแล้ว นี่หมายความว่า ฉันเป็นคนเข้าข้างตัวเองไม่ได้

บุคคลที่ยึดมั่นในความคิดที่ไม่มีเหตุผลเช่นนี้ เขามีแนวโน้มที่จะรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า กังวลใจและเกิดอารมณ์ซึมเศร้า กลัว มีความทุกข์ที่ฝังแน่นในจิตใจ ความภูมิใจของตนเองไม่ได้และอาจทำให้บุคคลมีอาการทางโรคประสาท

แนวคิดที่ 2 เมื่อฉันต้องการให้บุคคลอื่นทำอะไรบางอย่างให้แก่นฉัน บุคคลนั้นต้องปฏิบัติต่อฉันอย่างดี ให้ความยุติธรรมและถูกต้อง มันเป็นเรื่องที่เลวร้ายมากถ้าเขาไม่สามารถทำในสิ่งที่ฉันต้องการได้ ฉันไม่สามารถทนได้ ถ้าเขาแสดงความรังเกียจฉัน หากเขาไม่สามารถทำให้ฉันพอใจได้ เขาควรถูกตำหนิและกลายเป็นคนไม่มีคุณค่า

บุคคลที่ยึดมั่นในความคิดที่ไม่มีเหตุผลเช่นนี้ เขามีแนวโน้มที่จะเป็นคนใจง่าย ชอบตำหนิ หรือประณามผู้อื่น คือร้ายและมีความรุนแรง ติฐิสูง อาสาชพยาบาท คิดแก้แค้น และอาจกลายเป็นฆาตกรได้

แนวคิดที่ 3 ฉันต้องการได้รับทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันต้องการ ซึ่งสิ่งเหล่านั้นจะต้องดี เป็นไปทางบวกและ เป็นไปทางดีสทางที่ฉันต้องการให้เป็น โดยปราศจากอุปสรรคและความยากลำบากใด ๆ ฉันไม่สามารถทนต่อสภาพคับข้องใจ หรือไม่ก็เป็นไปตามที่คิดได้

บุคคลที่มีความคิดไม่มีเหตุผลในลักษณะดังกล่าวนี้ เขาจะมีความรู้สึกโกรธง่าย ซึมเศร้า มีความอดทนต่ำมาก มีพฤติกรรมฉกฉวย ปลอบเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ขาดวินัย และผลักดันประทุษร้าย

นอกจากนี้เอลลิสยังได้เสนอลักษณะความคิดที่ไม่มีเหตุผลและลักษณะความคิดที่มีเหตุผล โดยได้จำแนกให้เห็นได้อย่างชัดเจน ดังนี้ (Patterson, 1966 : 110-112 ; citing Ellis, 1962 : 72-76)

ลักษณะความคิดไม่มีเหตุผล

1. บุคคลต้องได้รับความรักและการยอมรับจากทุกคน ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เพราะไม่มีโอกาสเป็นจริงได้ หากบุคคลยังยึดมั่นในความคิด เช่นนี้ จะทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย
2. บุคคลต้องมีความเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ มีความเหมาะสมและประสพผลสำเร็จ ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เพราะจะทำให้บุคคลรู้สึกไม่มีความค่า กลัวความล้มเหลว
3. บุคคลที่เป็นคนเลว น่ารังเกียจและชั่วร้าย ควรจะถูกตำหนิ หรือลงโทษ ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เนื่องจากไม่มีมาตรฐานที่แท้จริงที่จะประ เนิ่นความเลวหรือความชั่วร้ายของบุคคล
4. เป็นสิ่งเลวร้ายมาก ถ้าสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่บุคคลต้องการให้เป็น ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เนื่องจากความผิดหวังเป็นเรื่องธรรมดา การที่บุคคลถือว่าความผิดหวัง เป็นสิ่งเลวร้ายที่ตนไม่สามารถทนเห็นนั้น จะทำให้บุคคล เกิดความเสียใจอย่างรุนแรงและอาจทำให้สถานการณ์นั้น เป็นเรื่องใหญ่และร้ายแรงกว่าที่เป็นอยู่
5. อารมณ์ไม่เป็นสุข เกิดจากสภาพการณ์ภายนอกตัวบุคคล ซึ่งไม่สามารถควบคุมมันได้ ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เพราะความทุกข์นั้น เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อสภาพการณ์ภายนอก จะทุกข์มากเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้สึกส่วนตัวของบุคคล เป็นสำคัญ บุคคลที่ไม่มีเหตุผล เช่นนี้ จะรู้สึกหงุดหงิดมีอารมณ์ฉุนเฉียว ขาดความเป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าตัดสินใจ ต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น
6. บุคคลต้องวิตกกังวลต่อสิ่งที่เป็นอันตราย หรือน่ากลัวอยู่เสมอ ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เพราะความวิตกกังวลของบุคคลที่มีเกินเหตุ อาจทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องใหญ่ และร้ายแรงกว่าที่เป็นอยู่
7. การหลีกเลี่ยงความยากลำบากและความรับผิดชอบในตนเอง เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายกว่าการเผชิญกับมัน ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เนื่องจากบุคคลที่นิ่ง แต่ยากลำบากอยู่เสมอ จะทำให้บุคคลสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเอง
8. บุคคลควรพึ่งพาผู้อื่นและต้องมีความที่เข้มแข็งกว่า เป็นที่พึ่ง ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เนื่องจากการพึ่งพาผู้อื่นโดยไม่จำเป็น จะทำให้บุคคลประสบความล้มเหลวในการเรียนรู้ ปราศจากความมั่นใจและนำไปสู่การพึ่งพาผู้อื่นมากขึ้น
9. ประสิทธิภาพและ เหตุการณ์ในอดีต เป็นเครื่องตัดสินพฤติกรรมในปัจจุบัน

และอิทธิพลของประสบการณ์ในอดีตไม่สามารถลบล้าง หรือกำจัดได้ ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เนื่องจากพฤติกรรมที่ถือว่าสำคัญในอดีต อาจไม่ เป็นพฤติกรรมที่สำคัญในปัจจุบันและวิธีการแก้ปัญหาในอดีตอาจไม่สัมพันธ์กับวิธีการแก้ปัญหาในปัจจุบัน อิทธิพลของประสบการณ์ในอดีต อาจถูกนำมา เป็นข้ออ้างที่จะไม่ยอม เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในปัจจุบัน

10. บุคคลควร เป็นทุกข์ต่อปัญหาของผู้อื่น ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล ปัญหาของใครก็เป็นเรื่องของคนนั้น การกังวลกับปัญหาของผู้อื่นมากเกินไปก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้

11. ปัญหาทุกปัญหาคงต้องมีแนวทางแก้ไขได้อย่างสมบูรณ์แบบ ความคิดนี้ไม่มีเหตุผล เพราะในความจริงจะมีวิธีแก้ปัญหาที่สมบูรณ์แบบ บุคคลที่ยึดมั่นในความคิดที่ไร้เหตุผล เช่นนี้ จะนำไปสู่ความวิตกกังวลและความกลัว

ลักษณะความคิดที่มีเหตุผล

1. บุคคลปรารถนาที่จะได้รับความรักและการยอมรับจากผู้อื่น แต่มีได้หมายความว่า จะต้องทุ่มเทความสนใจและความปรารถนาที่จะได้รับแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะกระทำในสิ่งที่ เป็นการให้ความรักและคิดที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์

2. บุคคลจะกระทำการใด ๆ อย่างเต็มที่เนื่องมาจากความต้องการที่จะทำมากกว่าที่จะทำเพื่อเอาใจคนอื่น การหาทางเพื่อให้การเริ่มรู้ ซึ่งอาจจะ เกิดการผิดพลาดได้

3. ทุกคนอาจจะพบกับความล้มเหลวหรือความผิดพลาดได้ จึงไม่มีเหตุผลใดที่จะกล่าวโทษตนเองหรือผู้อื่น แต่ยอมรับความล้มเหลวนั้นและพยายามอย่าให้มันเกิดขึ้นอีก

4. บุคคลจะไม่ทำให้อาการที่ไม่พึงพอใจให้เป็นเรื่องใหญ่ขึ้น ถ้า เป็นไปได้ ควรปรับปรุงสภาพการณ์นั้นให้ดีขึ้น แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ก็ควรยอมรับมันและไม่ถือว่าเป็นสิ่งเลวร้ายแต่อย่างใด

5. ถ้าบุคคลยอมรับว่า สิ่งที่ไม่พึงพอใจและสภาพการณ์ทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นมีสาเหตุ มาจากการรับรู้ การประเมินค่าของเขาเอง สิ่งเหล่านี้ก็จะสามารถควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงได้

6. บุคคลเห็นความจริงว่า อันตรายที่มีอยู่ไม่ เป็นสิ่งเลวร้าย เหมือนอย่างที่เขากลัว ควรรู้ว่า ความวิตกกังวล เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความกลัวมากกว่า เหตุการณ์ที่น่ากลัวจริง ๆ

7. การเผชิญกับความยากลำบากและความรับผิดชอบจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองในระยะยาวมากกว่าที่จะหลีกเลี่ยงมัน

8. บุคคลมีความพยายามที่จะเป็นตัวของตัวเองและมีความรับผิดชอบ แต่ควรจะพึ่งพาผู้อื่น หรือยอมรับการช่วยเหลือจากผู้อื่น เมื่อมีความจำเป็น

9. บุคคลยอมรับว่า ประสบการณ์ในอดีตมีความสำคัญ แต่ก็ตระหนักว่าเหตุการณ์ในปัจจุบันสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการวิเคราะห์อดีตจากอดีต การพิจารณาความเชื่อที่เป็นโทษ เพื่อเข้ามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเองต่อไป

10. เมื่อบุคคลอื่นเป็นทุกข์ หรือถูกรบกวน ควรพยายามหาทางช่วยเหลือ เขาถ้าทำได้ ถ้าทำไม่ได้ก็ควรจะยอมรับมันและหาเท่าที่จะทำได้ให้ดีที่สุด

11. บุคคลควรค้นหาหนทางในการแก้ปัญหาที่มีโอกาสเป็นไปได้หลาย ๆ ทาง และเลือกทางที่เหมาะสมที่สุดและยอมรับว่าไม่มีคำตอบ หรือหนทางแก้ไขที่สมบูรณ์แบบแต่ละปัญหา

จากที่กล่าวมา อาทัง หันสม (2535 : 38) สรุปลักษณะความคิดที่นำไปมีเหตุผล ได้ 11 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. บุคคลต้องได้รับความรักและการยอมรับจากทุกคน
2. บุคคลต้องมีความเกลียดชังหรือสมบูรณแบบ มีความเหมาะสมและประนีประนอม

ถ้าเรื่อง

3. บุคคลที่เป็นคนเลวร้ายถึงกับจะชั่วร้ายควรจะถูกดำเนิน หรือลงโทษ
4. เป็นสิ่งเลวร้ายมากถ้าสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่บุคคลต้องการให้เป็น
5. อารมณ์ไม่เป็นสุข เกิดจากสภาพการณ์ภายนอกตัวบุคคล ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้
6. สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมักเป็นสิ่งที่อันตรายและน่ากลัว เราควรจะระมัดระวัง

และวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา

7. การหลีกเลี่ยงความยากลำบากและความรับผิดชอบในตนเอง เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายกว่าการเผชิญหน้ากับมัน

8. บุคคลควรพึ่งพาผู้อื่นและต้องมีคนที่มีเข้มแข็งกว่า เป็นที่พึ่ง

9. ประสบการณ์และเหตุการณ์ในอดีต เป็นเครื่องตัดสินพฤติกรรมในปัจจุบัน และอิทธิพลของประสบการณ์ในอดีตไม่สามารถกำจัดได้

10. บุคคลควร เป็นทุกข์ต่อปัญหาของผู้อื่น

11. ปัญหาทุกอย่างจะต้องมีแนวทางแก้ไขให้อย่างสมบูรณ์แบบ

ในการวิจัยครั้งนี้ ถ้าบุคคลมีความคิดในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีความคิดไม่มีเหตุผล ซึ่งเกณฑ์นี้ได้จาก เอลลิส (Patterson. 1966 : 113-114 ; citing Ellis. 1962 : 76) และนิภา เลิศลือชาชัย (2533 : 17)

เป้าหมายของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

เอลลิสและไวท์เลย์ (Ellis and Whiteley. 1979 : 54-57) ได้กำหนดเป้าหมายของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้คคลมีอารมณ์มั่นคง เหมาะสมและระงับอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมซึ่งการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีนี้จะได้จำแนกอารมณ์ที่เหมาะสมกับอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมออกจากกันอย่างชัดเจน คือ

1.1 อารมณ์ที่เหมาะสม (Appropriate Feelings) คือภาวะอารมณ์ที่ช่วยผลักดันให้ผู้บุคคลสามารถตอบสนองต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ อารมณ์ที่เหมาะสมประกอบด้วย

อารมณ์ที่เหมาะสมในทางบวก (Appropriate Positive Emotions) เป็นอารมณ์ที่แสดงถึงความต้องการ ความปรารถนาและความชอบต่าง ๆ ของมนุษย์ต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นได้แก่ อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความสุข ความพึงพอใจและความอยากรู้ อยากเห็น เป็นต้น

อารมณ์ที่เหมาะสมในทางลบ (Appropriate Negative Emotions) เป็นอารมณ์ที่แสดงถึงความต้องการ ความคับข้องใจ หรือไม่พึงพอใจต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นได้แก่ อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับความเกลียด คับข้องใจ วิตกกังวล ไม่พึงพอใจ ซึ่งอารมณ์ด้านลบนี้จัดอยู่ในประเภทอารมณ์ที่เหมาะสม เนื่องจากอารมณ์ประเภทนี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้บุคคลพยายามเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางลบไปสู่สภาพอารมณ์ที่ตนต้องการได้ เช่น

สภาพการณ์ที่บุคคลถูกปฏิบัติ หรือหรือประสบความล้มเหลวในการทำงาน จะทำให้บุคคลเป็นทุกข์ และ เสียใจ ซึ่งอารมณ์นี้จะกระตุ้นให้บุคคลมีความพยายามในการทำงานเพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนต้องการ

1.2 อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม (Inappropriate Emotions) คือ ภาวะอารมณ์ที่ขัดขวางการตอบสนองสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นของบุคคลมิให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ได้แก่ อารมณ์ที่แสดงถึงความวิตกกังวล ซึมเศร้า ท้อแท้ สิ้นหวังและรู้สึกล้มใจไม่มีคุณค่า อารมณ์ประเภทนี้จัดเป็นอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากอารมณ์เหล่านี้ไม่ได้ช่วยผลักดันให้บุคคลพยายามเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ที่เหมาะสมไปสู่สภาพการณ์ที่ตนต้องการ แต่กลับทำให้สภาพการณ์เหล่านั้นเลวร้ายลง เช่น บุคคลที่เกิดอารมณ์ซึมเศร้า เมื่อถูกปฏิบัติ หรือหรือประสบความล้มเหลวในการทำงาน อาจทำให้บุคคลนั้นไม่กระตือรือร้น เลื่อยชาและไม่คิดจะปรับปรุงตนเอง เพื่อให้ได้รับในสิ่งที่ตนต้องการ

2. ช่วยให้คุณมีความสนใจตนเอง สามารถเข้าใจตนเองได้อย่างแท้จริงถ่องแท้ และ เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

3. ช่วยให้คุณมีความสนใจสังคม ซึ่งจะช่วยให้คุณจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่นและมีความสุขมากกว่าอยู่อย่างโดดเดี่ยว

4. ช่วยให้คุณสามารถกำหนดทิศทางให้กับตนเองได้ สามารถดำเนินชีวิต และแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

5. ช่วยให้คุณมีความอดทนและมีความ เป็นผู้ใหญ่สามารถมองสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น จะไม่ประณามหรือซ้ำเติมแม้ว่าจะไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมที่บุคคลอื่นแสดงออกมาก็ตาม

6. ช่วยให้คุณมีความยืดหยุ่น ยอมรับว่าความผิดต่าง ๆ อาจเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ถือทิฐิ ตันแย้งกับความคิด เห็นที่แตกต่างจากตน ไม่มีใครตายตัวกับกฎเกณฑ์ที่กำหนัดขึ้น

7. ช่วยให้คุณยอมรับความไม่แน่นอน ยอมรับข้อเท็จจริงว่าเราอยู่ในโลกของความเป็นไปไม่แน่นอน ซึ่งไม่มีสิ่งไหนถาวรแท้ถาวรแท้จะกระตุ้นเร้าให้คุณเกิดความรู้สึกมั่นคง ทำหน้าที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

8. ช่วยให้คุณมีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจจริงที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เขาสงใจ และเห็นความสำคัญ

9. ช่วยให้คุณมีความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ มีความเป็นปรนัยและมีเหตุผลมากขึ้น

10. ช่วยให้คุณยอมรับตนเองและสามารถแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองได้

11. ช่วยให้คุณกล้าที่จะเสี่ยง ตัดสินใจ หรือเสี่ยงกระทำการต่าง ๆ ด้วย

ความคิดของตนเอง

12. ช่วยให้คุณอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ยอมรับข้อเท็จจริงว่ามนุษย์ทุกคนไม่สามารถประสบความสำเร็จในทุก ๆ สิ่งที่คุณต้องการและไม่สามารถหลีกเลี่ยงทุก ๆ สิ่งที่คุณไม่พึงพอใจ ช่วยให้คุณลดตระหนักว่าทั้งตนเองและบุคคลอื่นมีข้อบกพร่องและมีโอกาสกระทำผิดได้ ความต้องการที่จะมีสุขภาพจิตสมบูรณ์แบบ เป็นเพียงความเพ้อฝันเท่านั้น

ฟอร์แมน และฟอร์แมน (ประดิษฐ์ เอกทัศน์. 2527 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Forman and Forman. 1980 : 91) ก็ได้ กล่าวถึงจุดหมายในการช่วยเหลือบุคคลไว้

3 ลักษณะ คือ

1. ช่วยให้คุณยอมรับ ข้อผิดพลาดของตน ความคิดที่ไม่มีเหตุผล และความคิดที่ทำลายตนเอง

2. ช่วยให้คุณพัฒนาความคิด การรับรู้ การตีความหมายต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามความจริงและมีเหตุผล

3. ช่วยให้คุณปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ อากา จัณฑเรศกุล (2531 : 236-238) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการให้คำปรึกษา ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจว่า การเฝ้าบอกตนเองอย่างไม่มีเหตุผล หรือการกล่าวโทษตนเองเป็นสาเหตุของปัญหาทางอารมณ์ ฉะนั้นผู้รับคำปรึกษาจึงต้องเรียนรู้ที่จะควบคุม ระวังอารมณ์รุนแรงที่ก่อให้เกิดปัญหา หรืออารมณ์ที่ไม่เหมาะสม เปลี่ยนความเชื่อ และทัศนคติที่ผิด ๆ เสียใหม่ด้วยการคิดที่มีเหตุผล

2. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษารับผิดชอบต่อตนเอง พึ่งพาตนเองให้เต็มความสามารถ ที่มีอยู่และ เมื่อต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น ก็รู้จักขอรับอย่างเหมาะสม

3. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษามีแนวความคิดกว้าง ๆ สามารถเห็นวิธีการแก้ปัญหาได้หลาย ๆ วิธี ตลอดจนรู้จักมองความเป็นจริงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้หลาย ๆ ทาง และยอมรับความผิดพลาดที่อาจ เกิดกับทุกคนได้

4. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาไม่ยึดมั่นต่อการ เปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ แต่ให้พิจารณาหาความ เข้าใจกับสิ่ง เหล่านั้น ด้วยการชี้ เหตุผลและสติปัญญา

5. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษามีความสนใจ ยอมรับตนเองและบุคคลอื่น เพื่อจะได้สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

6. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาใจกว้าง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทาง ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

7. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถวางแผนหาแนวทางที่จะทำ ให้เป้าหมายชีวิต ประสบกับความ สำเร็จได้

8. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษากล้าตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบ ต่อการกระทำของตนเอง และกล้า เลี่ยงที่จะพัฒนาตนเองไปให้เต็มศักยภาพ

9. ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษา เข้าใจตนเอง รู้ถึงสิ่งหรือสถานการณ์ที่ตนเองมีความสุข โดยไม่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน

10. ช่วยให้ผู้มารับคำปรึกษามีความมั่นใจในตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง โดยไม่ยึด เกณฑ์ภายนอก หรือบรรทัดฐานทางสังคมมากเกินไป

เป้าหมายของการให้คำปรึกษาแบบ เหตุผล-อารมณ์ ที่กล่าวมา อาจสรุป ประเด็นสำคัญได้ว่า เป็นการช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ตระหนักถึง ว่าความคิด ใจ เหตุผล และความเชื่อผิด ๆ ของตนเอง เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือความทุกข์ใจ จึงต้องช่วย ให้เปลี่ยนความคิด ใจ เหตุผลและความ เชื่อผิด ๆ นั้นนั้นถูกต้องและมีเหตุผลมากยิ่งขึ้น และให้หันมา เผชิญกับปัญหาที่แท้จริงที่ เกิดขึ้นและผลักดันให้แก้ปัญหาให้ตรงจุดโดยใช้สติปัญญา

ขั้นตอนในการให้คำปรึกษาด้านเหตุผล - อารมณ์

ในการให้คำปรึกษาด้านเหตุผล-อารมณ์ ผู้ให้คำปรึกษาต้องช่วยให้ผู้รับ คำปรึกษาขจัดความคิดที่ไม่เป็นเหตุสมผล หรือความคิดที่ไม่เป็นเหตุ และแทนที่ด้วยความคิดที่

สมเหตุสมผล ซึ่ง เอลลิส (Patterson. 1966 : 115 ; citing Ellis. 1962 : 78-80) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการให้คำปรึกษา ดังนี้

1. แสดงให้ผู้รับบริการเห็นว่า เขามีความคิดที่ไม่มีเหตุผล จะต้องช่วยให้เขา เข้าใจว่าทำไมจึงมีความคิดเช่นนั้น ทำให้เขาเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดที่ไม่มี เหตุผลกับอารมณ์ไม่ เป็นสุขกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น
2. ทำให้ผู้รับบริการเข้าใจว่า อารมณ์ไม่ เป็นสุขจะมีอยู่ต่อไป เพราะเขายังคง มีความคิดที่ไม่มี เหตุผลอยู่
3. ทำให้ผู้มาขอรับบริการ เปลี่ยนความคิดของเขาโดยจัดความคิดที่ไม่มี เหตุผล แล้วทดแทนขึ้นด้วยความคิดที่มี เหตุผล
4. วางแผนในการพัฒนาปฏิกิริยาโต้ตอบที่มี เหตุผลของผู้รับบริการ เพื่อพัฒนา พฤติกรรมที่มี เหตุผล หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้มีแรงต่อไป

ส่วน รัชรี ทรัพย์มี. (2525 : 135) ก็ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการให้คำปรึกษา ตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ซึ่งกล่าวไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง ผู้ให้คำปรึกษาชี้ให้ผู้มารับคำปรึกษาตระหนักว่า ความคิดของผู้รับคำ ปรึกษา เป็นความคิดที่ไร้ เหตุผลอย่างไรและความคิดที่ไร้ เหตุผล เช่นนั้นทำให้เกิดปัญหา ทางอารมณ์ได้อย่างไร ขั้นตอนนี้ผู้ให้คำปรึกษาจะพยายามช่วยให้ผู้มารับคำปรึกษา เรียนรู้ ที่จะแยกความ เชื่อที่มี เหตุผลออกจากความ เชื่อที่ไร้ เหตุผล

ขั้นที่สอง ผู้ให้คำปรึกษา กระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาตระหนักว่า เขาต้องรับผิดชอบ ต่อปัญหาของตนเอง อันเนื่องมาจากการเฝ้าคิดอย่างไร้ เหตุผล

ขั้นที่สาม ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้รับคำปรึกษา เปลี่ยนความคิด โดยการจัด ความคิดอันไร้ เหตุผล ด้วยกลวิธีแบบนำทาง ชักชวนและชี้แจง เหตุผล

ขั้นที่สี่ ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้มารับคำปรึกษามีความคิดที่มี เหตุผลในเรื่อง ทั่ว ๆ ไป ซึ่งไม่ เกี่ยวกับปัญหาในปัจจุบันของตนเอง เพื่อให้ผู้มารับคำปรึกษามีปรัชญาชีวิต ที่เต็มไปด้วย เหตุผล และไม่ตกเป็น เหยื่อของความคิดอันไร้ เหตุผล

เทคนิคในการให้คำปรึกษาด้านทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

การให้ผู้ให้คำปรึกษาจะสามารถช่วยเหลือนำให้ผู้รับคำปรึกษาเปลี่ยนความคิดที่ไม่มีเหตุผล เป็นความคิดที่มีเหตุผลนั้น ผู้ให้คำปรึกษาดึงเอาทฤษฎีเทคนิคการให้คำปรึกษาต่าง ๆ มาใช้ เพื่อให้ผู้มาขอรับคำปรึกษาสามารถ เปลี่ยนความคิดได้อย่างมีเหตุผล มีอารมณ์ที่เหมาะสมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งการเลือกใช้เทคนิคนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของผู้รับการบำบัด ตามความเชื่อ ลักษณะของอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เทคนิคที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของบุคคล คือ (Ellis and Whiteley. 1979 : 66-68, 73-94)

1. เทคนิคทางปัญญา (Cognitive Techniques) เป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการพัฒนาความคิดของผู้รับการให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้รับการให้คำปรึกษาสามารถจัดความคิดที่ไม่มีเหตุผลทั้งหมดสิ้นไปและพัฒนาความคิดที่มีเหตุผลขึ้นแทน อันได้แก่

1.1 การพูดถึงตนเองอย่างมีเหตุผล (Employing New Self-Statement) เป็นวิธีที่ผู้ให้คำปรึกษาสอนให้ผู้รับคำปรึกษา เปลี่ยนคำพูดของตนเองในไม่โดยใช้เหตุผลแทนคำพูด เดิมที่ไม่มีเหตุผล

1.2 การบ้านเพื่อฝึกทางปัญญา (Cognitive Homework) เป็นวิธีการที่ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้มารับคำปรึกษาทำการวิเคราะห์ ความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของตนตามรูปแบบ ABCDE ของ Ellis โดยให้ผู้รับการให้คำปรึกษากรอกข้อความ หรือประโยคตั้งแต่หัวข้อ A ถึง E ลงในแบบฟอร์มการฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง (Rational Self Help Form) เมื่อเผชิญกับสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ไม่เป็นสุข แล้วให้ผู้รับการให้คำปรึกษา นำข้อความหรือประโยคที่ย้ายในแบบฟอร์มดังกล่าวมาตรวจสอบและวิเคราะห์ร่วมกันกับผู้ให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้รับการให้คำปรึกษาจัดความคิดที่ไม่มีเหตุผลทั้งหมดสิ้นไป และสามารถพัฒนาความคิดที่มีเหตุผลขึ้นทดแทน มีความรู้ลึกและอารมณ์ที่เหมาะสมและแสดงพฤติกรรมได้อย่างถูกต้อง

2. เทคนิคทางอารมณ์ (Emotive Techniques) เป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการพัฒนาทางอารมณ์ของผู้รับการให้คำปรึกษาอันได้แก่

2.1 การจินตนาการในการใช้เหตุผลและอารมณ์ (Rational Emotive

Imagery) เป็นวิธีการให้ผู้รับการให้คำปรึกษาสร้างจินตนาการที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษารับรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมของตนเองและให้ผู้รับการให้คำปรึกษาจัดความคิดที่ไม่มีเหตุผลให้หมดสิ้นไป อันจะเป็นผลให้เกิดความรู้สึก หรืออารมณ์ที่เหมาะสมขึ้นแทน

2.2 การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Playing) เป็นการทดลองให้ผู้รับการให้คำปรึกษาสวมบทบาทผู้อื่น เพื่อให้ได้รับรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ในบทบาทของผู้อื่น และเปลี่ยนความคิดของคนได้อย่างมีเหตุผล

2.3 การฝึกการจัดการกับความอาย (Shame Attacking Exercises) เป็นวิธีการลดความรู้สึกอายของผู้รับคำปรึกษา โดยผู้ให้คำปรึกษาฝึกให้ผู้ขอรับคำปรึกษากล้าที่จะแสดงพฤติกรรมที่ตนรู้สึกอาย ให้ปรากฏโดยไม่รู้สึกอายอีกต่อไป เช่น กล้าพูดในที่สาธารณะ เป็นต้น

3. เทคนิคทางพฤติกรรม (Behavioral Techniques) เป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมของผู้รับการให้คำปรึกษาให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ยิ่งขึ้นอันได้แก่

3.1 การฝึกทักษะ (Skill Training) เป็นวิธีการฝึกให้ผู้รับการให้คำปรึกษาเกิดทักษะในการแสดงออก เช่น ทักษะการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้รับการให้คำปรึกษารับรู้ตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การคิดอย่างมีเหตุผลและการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

3.2 การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) เป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการให้คำปรึกษาเทคนิคหนึ่ง โดยผู้ให้คำปรึกษานำผลกรรมมาเป็นตัววางเงื่อนไขให้บุคคล แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในการวางเงื่อนไขผลกรรมที่นำมาใช้ผ่านในผู้จะเป็นการวางเงื่อนไข โดยให้การเสริมแรง ซึ่งการวางเงื่อนไข โดยให้การเสริมแรงนี้เป็นวิธีการฝึกให้ผู้รับการให้คำปรึกษาสามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และผู้ให้คำปรึกษาให้การเสริมแรง เมื่อผู้รับการให้คำปรึกษาแสดงพฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อันเป็นผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น

วัชรวิ ทรัพย์มี. (2525 : 136-141) ก็ได้รวบรวมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการในการ
ให้คำปรึกษา ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. การสอน หรือการอธิบายโดยตรง (Direct Teaching) ผู้ให้คำปรึกษา
จะอธิบาย หรือชี้แจงแก่ผู้รับคำปรึกษาโดยตรง เมื่อเกิดความคิดไว้เหตุผลของผู้รับบริการ
2. การกำหนดงานให้ทำ (Homework Assignment) ผู้ให้คำปรึกษาจะมอบ
หมายงานให้ผู้รับคำปรึกษาไปทำในเวลาว่าง นอกเหนือไปจากการให้คำปรึกษา เช่น ผู้รับคำ
ปรึกษามีความเชื่อที่ผิดว่าการเป็นผู้เสนหน้าที่จะต้องรู้หัวข้อเสนหน้าที่ต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง ผู้ให้
คำปรึกษาจึงให้ผู้รับคำปรึกษาไปบันทึกหัวข้อเสนหน้าที่เขาเคยได้ฟังมาเป็นเวลา 1 สัปดาห์
ซึ่งก็ปรากฏว่า หัวข้อเสนหน้าที่เขาได้นำมาเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ให้ลึกซึ้งอย่างที่ตนเองคิด
3. การใช้ตรรกวิทยา (Logic) ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำให้ผู้รับคำปรึกษาใช้ตรรกวิทยา
ในการสรุปหรือโยงข้อมูลที่เชื่อถือได้
4. การทดลองสวมบทบาท (Role Play) ผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษาจะ
ทดลองสวมบทบาท เพื่อชี้ให้ผู้รับบริการได้ตระหนักว่าความคิดผิด ๆ ของเขาคืออะไร
และความคิดที่ส่งผลอย่างไรต่อการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น
5. การแต่งตัวแบบ (Modeling) ในระหว่างการให้คำปรึกษาพฤติกรรมของ
ผู้ให้คำปรึกษาจะเป็นตัวแบบแก่ผู้รับบริการ เช่น ผู้ให้คำปรึกษาจะไม่แสดงอารมณ์ฉุนเฉียว
หรือเมื่อผู้ให้คำปรึกษามีการกระทำที่ผิดพลาด เขาจะยอมรับความผิดพลาดนั้นโดยไม่โทษ
สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างไม่ไร้เหตุผล หรือแสดงอาการเสียหน้าและความด้อยจากการกระทำ
ความผิดพลาดนั้น
6. การผ่อนคลายความเครียด (Relaxation) เมื่อผู้รับคำปรึกษาแสดงความ
เครียด ผู้ให้คำปรึกษาควรให้ผู้รับบริการได้ผ่อนคลายความเครียดเสียบ้าง โดยนำออกไปเดิน
ยืดแขนยืดขา แล้วกลับมาใช้เหตุผลวิเคราะห์ความไม่
7. ให้จินตนาการในการใช้เหตุผลและอารมณ์ของคน (Rational-Emotive
Imagery)
ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาจินตนาการถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น คำวิจารณ์ของ
พ่อแม่ แล้วถามความรู้สึกของเขาว่ารู้สึกอย่างไร

8. ยกตัวอย่างชีวประวัติ (Bibliography) เป็นการชี้ให้ผู้รับคำปรึกษาตระหนักว่าคนเราแม้จะมีข้อจำกัด อุปสรรค หรือความบกพร่องก็เป็นเรื่องธรรมดาและอาจมีโอกาสรอบคอบความสำเร็จได้ ดังตัวอย่างประวัติบุคคลต่าง ๆ

9. การฝึกให้ผู้รับคำปรึกษาคิดอย่างมีเหตุผล โดยทำแบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล (Rational Self Help Form) ในแบบฝึกหัดนี้จะมีที่ว่างให้ผู้รับคำปรึกษาเติมข้อความโดยเริ่มจาก เหตุการณ์ A แล้วให้ผู้รับคำปรึกษากรอกข้อความตั้งแต่ หัวข้อ B ถึง E

10. การให้วิเคราะห์ คำพูดของตนเองจากแถบบันทึกเสียง (Tape Recording) ในระหว่างการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการได้ระบายอารมณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ แล้วบันทึกเสียงไว้ ต่อมาจึงนำมาเปิดให้ฟัง แล้วให้ผู้รับบริการวิเคราะห์คำพูดของตนเองว่า เหตุผลมากน้อยเพียงใด

จากที่ได้กล่าวมา เทคนิคต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นส่วนหนึ่งของเทคนิคในการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์เท่านั้น เอลลิสและไวต์เลย์ (Ellis and Whiteley, 1979 : 66-67) ได้กล่าวว่า ในการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีนี้ ผู้ให้คำปรึกษาอาจจะนำเทคนิคอื่น ๆ ในการให้คำปรึกษามาใช้ เพื่อให้บุคคลเปลี่ยนความคิดที่ไม่มีเหตุผลไปสู่ความคิดที่มีเหตุผล ผู้ให้คำปรึกษาอาจจะนำเทคนิคมาใช้ได้ประมาณ 40-50 เทคนิค มาประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมกับผู้รับคำปรึกษาตามลักษณะอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นและในขั้นนี้ เทคนิคที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสอน การชี้แนะ การชักชวน การแสดงตัวแบบ การให้จินตนาการในการใช้เหตุผลและอารมณ์ของตน การกำหนดงานให้ทำ การยกตัวอย่างชีวประวัติ การฝึกให้คิดอย่างมีเหตุผล โดยการทำแบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล

หน้าที่และบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

อาภา จันทรสกุล (2531 : 238-239) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้ให้คำปรึกษาคตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ คือ การช่วยให้ผู้มารับคำปรึกษาหลุดพ้นจากความคิด ความเชื่อที่ไม่มีเหตุผล อันนำไปก่ออารมณ์รุนแรง ทำร้ายตนเอง โดยผู้ให้คำปรึกษา ใช้วิธีการให้คำปรึกษาที่รวดเร็ว และหลากหลาย ชี้แนะ สั่งสอน สามีต โด่แย้ง ทำท่ายให้ผู้มารับคำปรึกษาเห็นว่า ความเชื่อ ส่งผลให้เกิดอารมณ์ทางลบที่รุนแรงตามมา สาเหตุของอารมณ์ทางลบที่

รุนแรงเกิดจากความเชื่อ ที่คนคิดที่มีต่อสถานการณ์นั้น ๆ ไม่ใช่เกิดจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์โดยตรง ฉะนั้นผู้ให้คำปรึกษาต้องให้ผู้มารับคำปรึกษาเปลี่ยนแปลงความคิด การให้ความหมายต่อสถานการณ์ที่ทำให้เขาเกิดอารมณ์รุนแรงทางลบเสียใหม่ โดยการใช้สติปัญญาหาเหตุผลรับรู้สถานการณ์ ในแนวความคิดใหม่ ผู้ให้คำปรึกษาท้าทายให้ผู้มารับคำปรึกษาสำรวจปรัชญาความเชื่อ แนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง โดยใช้สติปัญญาเข้าพิจารณาถึงความเหมาะสม การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ จึงเป็นเสมือนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของอารมณ์ บทบาทของผู้ให้คำปรึกษาจึงเปรียบเสมือน ครู ชี้แนะสั่งสอน ชักจูง ทำนายนำให้ลองคิดใช้ทักษะการคิดอย่างมีระบบในการแก้ปัญหา

จะเน้นบทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ พอสรุปได้ดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้มารับคำปรึกษา เข้าใจถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางด้านลบ ด้วยทฤษฎีบุคลิกภาพ ABC
2. ระบุให้ผู้มารับคำปรึกษาเกิดการรับรู้และตระหนักถึงความคิดไร้เหตุผลที่เขาถืออยู่ อันเป็นผลให้เขาเกิดอารมณ์รุนแรงทางลบและทำให้เขาแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้ตนเองไม่มีความสุข
3. สอนวิธีการคิดที่มีเหตุผล ทักษะการคิดที่เป็นระบบตามหลักวิทยาศาสตร์ให้ผู้รับคำปรึกษา เพื่อให้ผู้มารับคำปรึกษาจัดความคิดที่ไร้เหตุผล ลงโทษตนเองออกไปและช่วยผู้มารับคำปรึกษาได้สำรวจปรัชญาในการดำเนินชีวิตของตนเอง เสียใหม่อย่างมีเหตุผล เพื่อให้ผู้มารับคำปรึกษา เข้าใจในตนเองและสามารถใช้วิธีการคิดอย่างมีเหตุผลไปแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตได้

นอกจากนี้ แฮนเซน (Hansen, 1986 : 200) ก็ได้กล่าวถึงหน้าที่และบทบาทของผู้ให้คำปรึกษา ดังนี้

1. ผู้ให้คำปรึกษาจะปฏิบัติตนเหมือนนักต่อต้านที่เปิดเผย โดยจะต่อต้านและเผชิญหน้ากับความเชื่อและการพูดกับตนเองที่ไม่สมเหตุสมผลของผู้มารับคำปรึกษา
2. ผู้ให้คำปรึกษาจะนำกำลังใจ โฉมหน้าจิตใจ นอกเหนือและอวดคำฟังให้ผู้รับคำปรึกษาได้ เข้าไปเกี่ยวพันในเหตุการณ์ของตนเอง

จากบทบาทและหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาที่ได้กล่าวมาจะ เห็นได้ว่า ผู้ให้คำปรึกษา มีบทบาทที่ค่อนข้างจะนำทางและจะมีบทบาท เหมือนครูที่ทำการสอนผู้รับบริการซึ่งให้คำปรึกษาตระหนักถึงความคิดที่ไร้เหตุผลของ เขาและอธิบายวิธี เปลี่ยนแนวความคิด เพื่อให้เกิด ความคิดที่มี เหตุผลขึ้น

1.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

การวิจัยในต่างประเทศ

ในต่างประเทศได้มีผู้ทำการศึกษา เกี่ยวกับประสิทธิภาพของทฤษฎีการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

เทรกซ์เลอร์และคลาส (Ellis and Whiteley. 1979 : 221-222 ; citing Trexler and Karst. 1972 : 60-67) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์กับการผ่อนคลายความเครียดในการลดความวิตกกังวลในการพูดที่สาธารณะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย 33 คน ผู้วิจัยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้รับการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ จำนวน 11 คน กลุ่มที่ 2 ได้รับการฝึกผ่อนคลายความเครียดจำนวน 10 คน กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการบำบัดใด ๆ จำนวน 12 คน ผู้วิจัยเฝ้าการวัดผลการทดลอง โดยการสังเกตพฤติกรรม การวัดความวิตกกังวล จาก Finger Sweat Print (FSP) แบบวัดความวิตกกังวล (Anxiety Scale) รายงานส่วนตัวต่อความเชื่อมั่นในการเป็นนักพูดและแบบวัดความวิตกกังวลในการพูดที่สาธารณะทั่วไป ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์สามารถลดความวิตกกังวลในการพูดในที่สาธารณะได้มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกผ่อนคลายความเครียดและกลุ่มควบคุม แต่เมื่อกลุ่มที่ได้รับการฝึกผ่อนคลายความเครียดและกลุ่มควบคุมทำการฝึกการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ก็พบว่า กลุ่มทั้งสองสามารถลดความวิตกกังวลในการพูดในที่สาธารณะได้เท่ากับกลุ่มที่ได้รับการบำบัด แบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

วัตสันและดอดด์ (Watson and Dodd. 1984 : 257-266) ก็ศึกษาการลดความวิตกกังวลในการติดต่อกับพื้นผิว หรือการพูดในที่สาธารณะโดยทำการ เปรียบ เที่ยกับวิธีการ

อื่น ๆ การทดลองครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 สร้างทักษะในการติดต่อสัมพันธ์โดยการใช้การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ กลุ่มที่ 2 ใช้การฝึกทักษะโดยเฉพาะควบคู่ไปกับการกำจัดความรู้สึกอ่อนไหวอย่างเป็นระบบ (Desensitization) และเทคนิคการผ่อนคลายความเครียดและกลุ่มที่ 3 ทำการฝึกทักษะแต่เพียงอย่างเดียว ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มสามารถลดความวิตกกังวลในการติดต่อสัมพันธ์และการพูดในที่สาธารณะได้และยังพบอีกว่ากลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มนั้นสามารถลดความวิตกกังวลได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลของการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เออร์ โยฟ (Ayer and Hopf. 1987 : 236-240) ที่พบว่า การบำบัดแบบพิจารณาเหตุผล - อารมณ์ การกำจัดความรู้สึกอ่อนไหวอย่างเป็นระบบและการจินตนาการสามารถลดความวิตกกังวลในการติดต่อสัมพันธ์ของบุคคลได้ผลไม่แตกต่างกัน

ชาลส์ แอนโทนี (Charles Anthony. 1988 : 205) ก็ได้ทำการศึกษาผลของโปรแกรมการศึกษาอารมณ์และเหตุผลซึ่งในที่นี้ เรียกว่า โปรแกรมการเรียนรู้ทางอารมณ์ (Program for Affective Learning) มีชื่อย่อว่า PAL โดยทำการเปรียบเทียบกับ กลุ่มการตระหนักรู้ทางอารมณ์ (Emotional Awareness Training) มีชื่อย่อว่า EAT ที่มีต่ออัตมโนทัศน์ ความคิดที่ทำร้ายตนเอง ความวิตกกังวลและทัศนคติต่อโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 จำนวน 97 คน แล้วแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล-อารมณ์(PAL) กลุ่มทดลองที่ 2 จะได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ (PAL) การตระหนักรู้ทางอารมณ์ (EAT) กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมผลของการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. การทดลองนี้ไม่สามารถพัฒนาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนได้
2. กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ (PAL) และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์กับการฝึกการตระหนักรู้ทางอารมณ์ (PAL + EAT) สามารถลดความวิตกกังวลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ (PAL) และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ กับ การฝึกการตระหนักรู้ทางอารมณ์ (PAL + EAT) สามารถลดความคิดที่เป็นผลร้ายต่อตนเองได้

4. กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ (PAL) และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ กับการฝึกการตระหนักรู้ทางอารมณ์ (PAL + EAT) มีความรู้ลึกทางบวกต่อโปรแกรมการออกกำลังกายที่แตกต่างกันมากกว่ากลุ่มทดลองอื่น
5. ผลการศึกษา ทำให้ทราบว่าโปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ สามารถใช้กับเด็กเล็กได้
6. โปรแกรมการศึกษาเหตุผล - อารมณ์ สามารถใช้ได้ดีกับการฝึกการตระหนักรู้ในอารมณ์

มิลตัน (Milton. 1976 : 458-461) ได้ศึกษาการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อการเอาชนะความคิดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน ที่มีความเชื่อและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน นักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลองจะมาโดยความสมัครใจและจะได้รับ 1 หน่วยกิตสำหรับการเข้าร่วมโครงการ กลุ่มตัวอย่างได้รับการให้คำปรึกษา จำนวน 8 ครั้ง ๆ ละ 90 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ผลปรากฏว่านักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ มีทัศนคติในการเรียนดีขึ้นและมีเกรดเฉลี่ยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เบคเชอร์เลอร์ (Becherer. 1982 : 154) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยชุมชนแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในระหว่างภาคตัดขวางทางการเรียน จำนวน 141 คน ซึ่งนักศึกษาทั้งหมดต้องเข้ารับการสัมภาษณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ห้อง ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างออกมาจำนวน 42 คนแล้วแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์และการฝึกทักษะทางการเรียนและกลุ่มควบคุมได้รับการฝึกทักษะในการเรียน แต่เพียงอย่างเดียว การทดลองใช้เวลาในการทดลอง 90 นาที ต่อสัปดาห์ รวม 8 สัปดาห์ เกณฑ์ที่ใช้วัด คือ เกรดเฉลี่ย (GAP) และคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนและความคงทนในการเรียน ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยและคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับกลุ่มทดลองพบว่า คะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนของกลุ่มทดลองแตกต่างจากคะแนนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็น

เห็นว่า โปรแกรมในการทดลองสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนได้ แต่จะใช้ได้สำหรับ นักศึกษาที่ยอมรับที่จะ เปลี่ยนรูปแบบของการเรียนเท่านั้น

เมคกิบบั้น (Mekibbin. 1989 : 189) ได้ศึกษาผลของการเข้ากลุ่มแบบ พิจารณาเหตุผล-อารมณ์ ที่มีต่อการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนสำหรับ เด็กที่ด้อย ความสามารถ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เป็นนักเรียนที่ด้อยความสามารถในการปรับตัว ในเรื่องการเรียนพบเหตุการณ์การวางตัวในสังคม การไม่เห็นคุณค่าของตนเอง การทดลองแบ่งกลุ่ม ออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้เข้ากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผล-อารมณ์ ได้รับการบรรยาย การเล่นเกม การอภิปราย การกำหนดงานให้ทำ รวมทั้งการออกกำลังกาย เพื่อลดความเครียด และนอกจากนี้ยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิต การวางตัวในสถานการณ์ ต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีความสามารถที่จะเรียนรู้ความจำ สามารถใช้ความคิดอย่างเหมาะสม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น มีพฤติกรรมทาง การเรียนดีขึ้น สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคมได้ดีขึ้น

การวิจัยในประเทศไทย

สำหรับการวิจัยที่ เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ในประเทศ นั้นได้มีผู้ที่ทำการศึกษาอย่างมาก ดังนี้

ประดิษฐ์ เอกทัศน์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบ พิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ต่อการลดพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัย แบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มทดลอง 5 คนและกลุ่มควบคุม 5 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็น นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนจากรายงานของอาจารย์ผู้สอนวิชา ภาษาไทยและจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้สังเกตพฤติกรรมและ เป็นผู้ที่มีความคิดไม่มี เหตุผล ต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามผลการทดลองปรากฏว่า การให้คำปรึกษาแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์สามารถลดพฤติกรรมไม่เอาใจใส่ในการเรียน ในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองได้ทั้งในระยะที่ให้การบำบัดและระยะติดตามผล

แผ่นดวง วราเวทย์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม เน้นทฤษฎีการพิจารณาเหตุผล-อารมณ์ เพื่อปรับเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับตนเองด้านส่วนรวม และในแต่ละด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 วิทยาลัยครูอุดรดิตถ์ จำนวน 16 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม เน้นทฤษฎีการพิจารณาเหตุผล-อารมณ์ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง หรือ 1 ชั่วโมง 30 นาที เป็นเวลา 1 เดือนครึ่ง ส่วนกลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการฝึกแต่อย่างใด ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม เน้นทฤษฎีการพิจารณาเหตุผล-อารมณ์ มีผลต่อการปรับเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับตนเอง ทั้งด้านส่วนรวม ด้านวิชาการ ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

นิภา เติศเลื้อชา (2533 : ง) ได้ศึกษาผลของการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่มีต่อความวิตกกังวลในการสอบของนักศึกษาเลขานุการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเลขานุการ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 10 คนและกลุ่มควบคุม 10 คน ซึ่งมีคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวล STAI สูงกว่า 40 คะแนนขึ้นไป กลุ่มทดลองได้รับการฝึกกระบวนการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกหลังจากสิ้นสุดระยะการทดลอง นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความวิตกกังวล STAI ซ้ำ ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ผลการวิจัยพบว่า ระดับความวิตกกังวลในการสอบของนักศึกษากลุ่มที่ได้ฝึกการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ต่ำกว่า ระดับความวิตกกังวลในการสอบของนักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้ฝึกการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ทั้งในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อภาพัน ทันสม (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบ เหตุผล-อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองตรังวิทยา ปีการศึกษา 2534 ที่มีทัศนคติในการเรียนต่ำ จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษา

ความทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบ เหตุผล-อารมณ์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษิตามทฤษฎีแบบ เหตุผล-อารมณ์มีทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย จะเห็นว่า การให้คำปรึกษิตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์ สามารถปรับเปลี่ยนพัฒนาความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสามารถนำมาใช้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาความคิด ความรู้สึกที่ไม่สมเหตุผลได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดหวังว่า การให้คำปรึกษิตามทฤษฎี เหตุผล-อารมณ์สามารถพัฒนาทัศนคติทางบวกของนักเรียนหญิงนี้ต่อการ เป็นอาสาสมัครได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเป็นโศกนาฏิก

2.1.1 ความหมายของทัศนคติ

โรคิช(Rokeach. 1970 : 112) กล่าวว่าทัศนคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดการระเบียนของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ออลพอร์ท (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Gordon Allport. 1935 : 810) อธิบายถึงความหมายทัศนคติว่าเป็นสภาวะของความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมใจจะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ เชฟเวอร์ (รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. 2523 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Shaver. 1977 : 769) ได้กล่าวว่าทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมของจิตใจและประสาท ซึ่งเกิดจากการได้รับประสบการณ์อันมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลต่อสภาวะสิ่งและสถานการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

ฟริตแมน ซิมบาร์โดและเอ็บบ์เซน (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.

2527 : 169 ; อ้างอิงมาจาก Feedman. 1970, Zimbardo and Ebbesen. 1970) ให้ความหมายของทัศนคติไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ทัศนคติ คือ ระบบที่มีลักษณะมั่นคงถาวร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความเข้าใจหรือการรับรู้สิ่งต่างๆ ด้านอารมณ์หรือความรู้สึก ได้แก่ การชอบ ไม่ชอบและด้านการแสดงออกทางพฤติกรรม ได้แก่ การเข้าไปหา หรือถอยหนีจากบุคคลหรือสิ่งของนั้น ๆ นิวโคมบ์ (รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. 2523 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Newcomb. 1954 : 128) ได้กล่าวถึงทัศนคติซึ่งเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ อาจมาก หรือน้อยก็ได้ ทัศนคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรมซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แสดงออกในลักษณะที่พอใจ เห็นด้วยหรือชอบ ถ้าคนมีลักษณะต่อถึงเราอย่างใดอย่างหนึ่งทำให้เกิดความเบื่อหน่ายชักช้า อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น ลักษณะนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิเสธหรือถ้าจะแบ่งให้ละเอียดขึ้นก็น่าจะมีทัศนคติอีกแบบหนึ่ง คือรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชัง

เรียกว่าทัศนคติแบบกลาง ส่วนกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527 : 172) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะใด ลักษณะหนึ่งใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทัศนคติทางบวกหรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติทางลบหรือทางลบ นอกจากนี้ ไพบูลย์ หวังพานิช (2523 : 146) และพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531 : 112) ได้ให้ความหมายสอดคล้องกันว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ การเรียนรู้และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

จากความหมายดังกล่าว อาจจะสรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์ในทิศทางที่พร้อมจะเข้าไปหา เมื่อเกิดความรู้สึกชอบ และพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ

2.1.2 ความหมายของโลภะ

โลภะเป็นคำยืมที่มาจากภาษาบาลีว่า "นครโลภะ" ตามความหมายของศัพท์ แปลว่า งาม (กรมศิลปกร. 2505 : 303) แต่ความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่ว ๆ ไป หมายถึง หญิงที่ทำการค้าประเวณี

สำหรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2493 กล่าวว่าโลภะ ย่อมาจาก นครโลภะ แปลว่าหญิงงามเมือง พจนานุกรมกฎหมายของ วาร์ตัน (Wharton. 1957) บัญญัติว่าหญิงนครโลภะ คือ หญิงที่ยอมให้ขายร่วมประเวณีโดยไม่เลือกหน้าเพื่อหวังทรัพย์สมบัติ

พจนานุกรมกฎหมายของ บัลเลนไทน์ (Ballentine. 1948) บัญญัติว่า หญิงนครโลภะคือหญิงที่หาเงินในทางร่วมประเวณีโดยไม่เลือกหน้า

ตามพระราชบัญญัติป้องกันผู้จรจรศ รศ.127 มาตรา 4 ระบุคำว่า
หญิงนครโสเภณี หมายถึง หญิงที่รับจ้างทำชำเราสาส์นโดยได้รับเงินผลประโยชน์เป็นค่าจ้าง

ส่วนคำว่าการค้าประเวณีนั้นตามพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี
พ.ศ.2503 หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำอื่นใดเพื่อ
สำเร็จความใคร่ในทางอารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสาส์น เพื่อสินจ้างนั้นไม่ว่าผู้ยอมรับ
การกระทำ หรือผู้กระทำจะ เป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละ เพศ

จากที่กล่าวมาทั้งหมด อาจจะสรุปได้ว่า โสเภณี หมายถึง ผู้ทำการค้า
ประเวณีไม่ว่าหญิงหรือชาย ที่กระทำเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่นจะ เป็นไปในทางร่วมประเวณี
อย่างปกติ หรือการปรนนิบัติแบบอื่นใดกันเป็นการสาส์น เพื่อสินจ้างรางวัล ทั้งนี้ไม่ว่า
การกระทำนั้นจะได้กระทำต่อเพศเดียวกันหรือ เพศตรงข้าม

2.1.3 ความหมายของทัศนคติต่อการ เป็นโสเภณี

จากความหมายของทัศนคติและความหมายของโสเภณีสามารถสรุปได้ว่า
ทัศนคติต่อการ เป็นโสเภณี หมายถึง ความคิดความรู้สึกละและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อ
การ เป็นโสเภณี หรือค้าประเวณี อันเป็นผลมาจากการที่ตนเองมีความสนใจ ฟังพอใจ
และเห็นคุณค่าของการ เป็นโสเภณี

2.1.4 ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ

ศ.วาสนา ประวาลพฤกษ์ (2524 : 5) ได้สรุปและอธิบายลักษณะ
สำคัญของทัศนคติไว้ดังนี้ คือ

1. ทัศนคติ เป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อ
สิ่งเร้าในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการ เตรียมภายในของจิตใจ
มากกว่าภายนอกที่จะสังเกต เห็นได้

2. สภาพความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคล
ที่จะยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ จะ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย
ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้และบางครั้งก็ไม่มีเหตุผล

3. ทักษะด้านไม่ใช้พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้เชิงแนวคิดและ เป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
4. ทักษะด้านไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทบทวนหรืออธิบายทัศนคติได้
5. ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา เชื้อชาติปัญหา เป็นต้น
6. ทัศนคติมีความคงที่แน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้น เปลี่ยนแปลงไปทัศนคติก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

องค์ประกอบของทัศนคติ

เชฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 168-170) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ ๓ ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึงการรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งด้านความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจจะเป็นในทางดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลก็จะไม่ชอบสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดก็จะเกิดความชอบต่อสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึงความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน หรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

นอกจากนี้ ซิมแบนโดและเอ็บบีเซน (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2527 : 183 - 184 ; อ้างอิงมาจาก Zimbardo and Ebbesen. 1970) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ถ้าจะอธิบายถึง ทัศนคติอย่างละเอียดลึกซึ้งละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จะแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

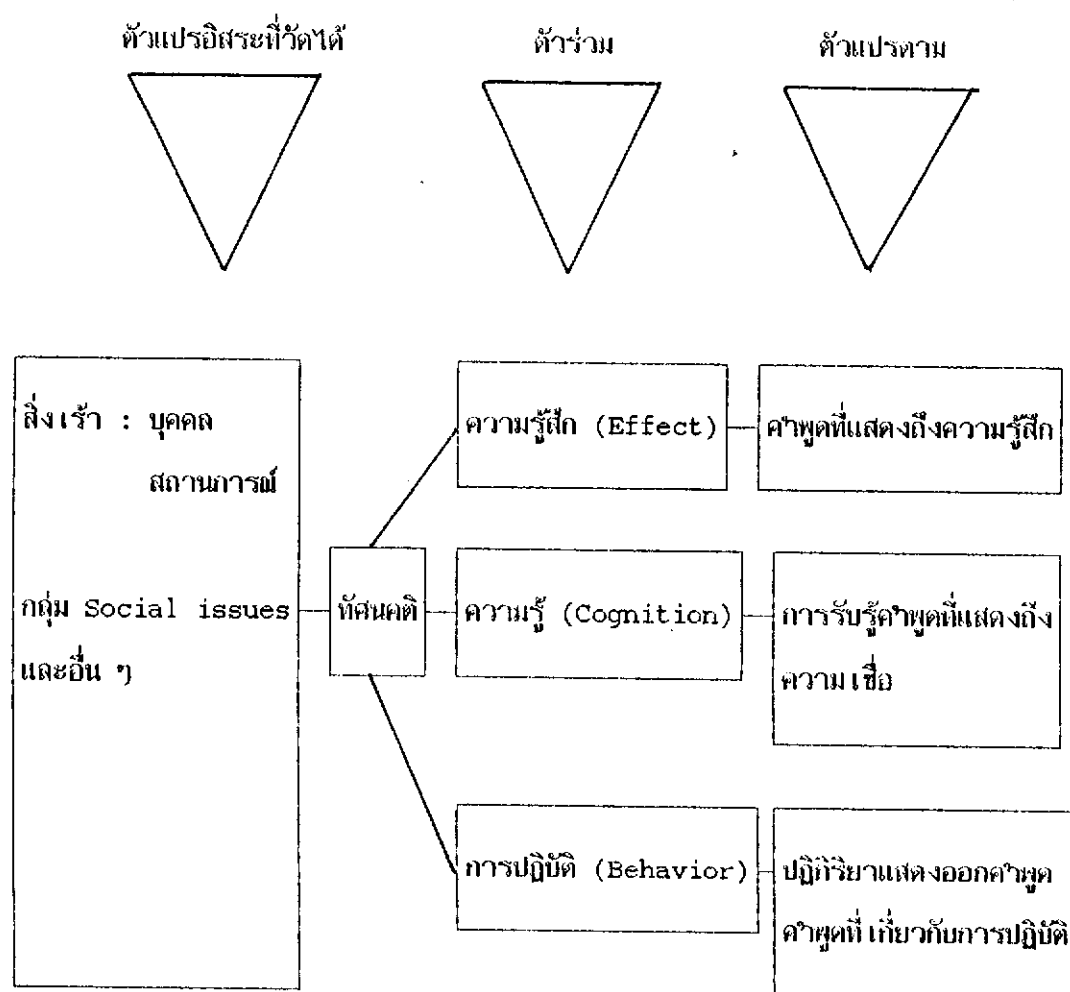
1. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกรู้จักหรือความคิด (The Cognitive - Component) คือการที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดหรือมีแก่นคิด (Concept) เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นจริงหรือไม่เป็นจริง รวมทั้งความเชื่อต่าง ๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนได้รับข่าวว่าครูประจำชั้นคนใหม่ใจดีมาก ฉะนั้นเมื่อเขาเห็นหน้าครูประจำชั้นครั้งแรก ก็คิดว่าครูคนนั้นต้องใจดี ซึ่งอาจจะใจดีจริงตามคำเล่าลือ หรืออาจไม่จริงก็ได้

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือการที่บุคคลมีการประเมินค่า ประมาดความรู้สึก ความชอบหรือการเอนเอียงตอบทางอารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนคิดว่าครูใจดี จะเริ่มมีความรู้สึกชอบครูก่อนที่จะครูจะแสดงความใจดี

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือการแสดงของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น เด็กที่คิดว่าครูใจดี จึงเกิดความชอบและในที่สุดจะแสดงพฤติกรรมโดยการเข้าไปหาครูคนนั้นหรือยังท้าทาย หรือทำความเคารพอย่างอบอุ่น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกรู้จักหรือความคิดและองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกและการเอนเอียงที่จะกระทำ หรือด้านพฤติกรรม จะมีความสัมพันธ์กัน หรือสอดคล้องกัน

โทรแอนดิส (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Triandis. 1971 : 3) ได้เสนอแบบแผนองค์ประกอบของทัศนคติ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของทัศนคติ

2.1.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ซิมบาร์โด (สุดฤทัย มุขยวงสา. 2533 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Zimmardo. 1979 : 643) สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่า การจะเป็นไปโดยการนำข้อมูลใหม่ ๆ การสังเกตตัวแบบ การพิจารณาผลที่ตามมาของการกระทำของเรา การเปลี่ยนแปลงการให้รางวัลต่อทัศนคติที่มีอยู่ เฝื่อนและการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจิตใจ

โทมัส อินทรวีชา (2517 : 47) สรุปแนวความคิดในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้โดยการจัดสภาพการณ์ให้ใหม่ สร้างแรงจูงใจ หรือให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องในเรื่องเหล่านั้นใหม่ ด้วยเหตุผล ด้วยการกระแนะหรือจัดสถานการณ์ทางสังคมให้สัมพันธ์กับบุคคล มิฉะนั้นทัศนคติที่ฝังปรารถนา

ประภา เทพ สุวรรณ (2520 : 121) ในการที่จะ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือสร้างให้เกิดทัศนคติใหม่ขึ้นในกลุ่มหรือในบุคคลนั้น จะต้องอาศัยระยะเวลา และกระบวนการหลายอย่าง ซึ่งแต่ละกระบวนการจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงและสร้างให้เกิดทัศนคติแตกต่างกัน เช่น การให้ข้อเท็จจริงจะช่วยสร้างทัศนคติให้กับบุคคล ถ้าบุคคลนั้นยังไม่ค่อยเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น การสื่อสารสารชนิดให้ข้อคิดเห็นทั้งสองด้าน (ด้านดีและไม่ดี) ก็จะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีกว่าให้ข้อคิดเห็นด้านเดียวและลักษณะของผู้ส่งข่าวสารก็มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเกิดทัศนคติ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

1. ทฤษฎีความไม่สอดคล้องทางความคิด

เฟสติงเจอร์ (เจลิศักดิ์ รวยอารี 2523 : 19 - 20 ; อ้างอิงมาจาก Festinger. 1957) ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม ซึ่งเกิดจากผลจากการปรับตัวของบุคคล 2 ประการคือ

1.1 การเกิดความขัดแย้ง เมื่อการรับรู้การเข้าใจของบุคคลส่วนหนึ่งขัดแย้งกับการรับรู้การเข้าใจอีกส่วนหนึ่ง เนื่องจากได้รับข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใหม่ เป็นภาวะที่บุคคลไม่สามารถทนต่อได้ ถ้าขัดแย้งกันไว้ จะเกิดภาวะจูงใจให้บุคคลพยายาม

ลดความขัดแย้งหรือขจัดความขัดแย้งให้หมดไป โดยการกระตุ้นให้บุคคลมีกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งและนำทางให้บุคคลมีปฏิกิริยาไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

1.2 เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น นอกจากบุคคลจะพยายามลดความขัดแย้งแล้วยังพยายามที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์หรือข่าวสารที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นได้

การลดความขัดแย้งนี้ เฟดดิ้งเจอร์ กล่าวว่าหลักการที่บุคคลทำได้มี

3 วิธี

1.2.1 เปลี่ยนการรับรู้การเข้าใจผิดต่อพฤติกรรม

1.2.2 เปลี่ยนการรับรู้การเข้าใจผิดต่อสถานการณ์แวดล้อม

1.2.3 เพิ่มการรับรู้การเข้าใจในผู้อื่น

2. ทฤษฎีความสอดคล้องทางความคิด

ไฮเดอร์ (ทอมสันน์ หล้าสุวงษ์ 2527 : 204 ; อ้างอิงมาจาก Heider. 1946) กล่าวว่า ถ้าสมาชิกในสังคมหรือกลุ่มใด ๆ ก็ตาม ถ้ามีความรู้สึกที่สอดคล้องกันก็จะสามารถอยู่ด้วยกันได้ แต่ถ้ามีความรู้สึกที่ไม่สอดคล้องกันเมื่อใดหรือไม่สอดคล้องกับกลุ่มใดเมื่อใด บุคคลต้องเปลี่ยนแปลงความรู้สึก เติมให้เปลี่ยนไปสอดคล้องกับกลุ่มเมื่อนั้นจึงจะอยู่ด้วยกันได้ ความสอดคล้องเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล เป็นภาวะที่ทุกสิ่งทุกอย่างกลมกลืนกันไม่มีความกดดันหรือขัดแย้งทางใดทางหนึ่ง แต่ถ้าเกิดความไม่สอดคล้องขึ้นจะมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Insko. 1967 : 199)

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยวิธีการเปลี่ยนแปลงให้เป็นภาวะที่สอดคล้องของไฮเดอร์นี้ เป็นพื้นฐานให้ อเบลสันและโรเซนเบิร์ก (เจลิมส์คี้ รวยอารี 2523 : 21 - 22 ; อ้างอิงมาจาก Abelson and Rosenberg. 1960) ได้ตั้งทฤษฎีความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกและความคิด ความเข้าใจ ซึ่งกล่าวว่า ความสอดคล้องหรือความสมดุลจะเกิดขึ้นในลักษณะที่ความคิดกับความรู้สึกของบุคคลสอดคล้องกัน ทัศนคติหนึ่งต่าง ๆ จะคงที่แต่ความคิดกับความรู้สึกขัดแย้งกันมากจนถึงระดับที่บุคคลไม่สามารถจะทนได้ บุคคลจะลดความขัดแย้งให้อยู่ในภาวะที่สมดุล โดย

2.1 คงทัศนคติเดิมของตนไว้โดยไม่รับข้อมูลใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือ เลือกรับแต่เฉพาะข้อมูลที่สอดคล้องกับความรู้สึกและความคิด เห็นของตน

2.2 เปลี่ยนทัศนคติไป จากข้อมูลใหม่ที่ได้รับ

ในปีต่อมา นิวคอมบ์ (Newcomb. 1961 : 123) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและอิทธิพลของกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ โดยกล่าวว่า บุคคลอาจจะเปลี่ยนทัศนคติไปตามสภาพการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นตามความกดดันของกลุ่ม เช่น การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับกลุ่มใหม่ ทำให้บุคคลต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่มใหม่ ซึ่งอาจจะขัดกับทัศนคติเดิมที่เขาถืออยู่ทำให้บุคคลนั้นเกิดภาวะไม่สมดุลย์ ต้องแสวงหาความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิดของตน ภาวะนี้จะทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติไปตามสภาพการณ์นั้น ๆ ที่ได้รับก็ได้

3. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

เชอริฟและฮอฟแลนด์ (Sherif and Hovland. 1961 : 157 - 167) ตั้งทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสังคม โดยทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือการปฏิบัติโดยขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานของสังคม โดยเชื่อว่าในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินี้แบ่งอยู่ 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 บุคคลจะตัดสินใจและให้การวินิจฉัยข้อมูลใหม่ที่ได้รับโดยเอาความรู้หรือข่าวสารค่าที่เขามี เขาเคยได้รับมาไว้ส่วนเกี่ยวข้องด้วย

ขั้นที่ 2 ทัศนคติจะเกิดขึ้นภายหลังจากการได้ทำการวินิจฉัย เปรียบเทียบหรือตัดสินใจ

นอกจากนั้น ทิศทางของทัศนคติจะเปลี่ยนไปตามข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ถ้าความขัดแย้งระหว่างทัศนคติกับข้อมูลใหม่มีน้อยและทิศทางจะเปลี่ยนไปตรงกันข้ามกับข้อมูลใหม่ หากความขัดแย้งมีมาก ซึ่งเชอริฟและเชอริฟ (Sherief and Sherief. 1969 : 93) กล่าวว่า ทัศนคติจะเป็นอย่างใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของการปรับ (Level of Adaptation) ซึ่งอยู่ระหว่างช่วงแห่งการยอมรับ (Latitude of Acceptance) ซึ่งเป็นไปตามความคิดเห็นของตนเองและสังคม ช่วงแห่งการปฏิเสธ (Latitude of Rejection) ซึ่งเป็นไปตามความคิดเห็นของตนเองและสังคม เข่ากั้นและยังมีช่วงอิสระ (Latitude of Noncommitment) ซึ่งอยู่ระหว่างช่วงแห่งการยอมรับและช่วงแห่งการปฏิเสธ โดยปกติทัศนคติจะแสดงออกในรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาวะสังคม เพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (Triandis. 1971 : 87)

4. ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในการกระทำ

เลอวิน (เจลิ้มศักดิ์ ราชอารี. 2523 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Lewin. 1947) กล่าวว่า การเปลี่ยนทัศนคติและการเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล อาจทำได้โดยการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความคิดเห็นและความเชื่อส่วนใหญ่ของกลุ่ม จะเป็นข้อมูลใหม่อันจะมีผลต่อการเปลี่ยนพฤติกรรม และความคิดเห็นของบุคคลได้ ดังนั้น เมื่อบุคคลได้รับข่าวสารใหม่ บุคคลนั้นจะเผชิญกับการตัดสินใจโดยการเชื่อมข้อมูลใหม่นี้สัมพันธ์กับความรู้สึกเดิม ซึ่งอาจทำให้บุคคลต้องเปลี่ยนส่วนประกอบของทัศนคติก็ได้ ความคิดเห็นหรือความเชื่อที่บุคคลได้รับจากกลุ่มมี 3 ลักษณะคือ (Greenwald. 1968 : 147 - 170)

- 4.1 ความคิดที่ได้มาจากข่าวสารใหม่ทั้งหมด
- 4.2 ความคิดที่ได้จากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข่าวสารใหม่บางส่วน
- 4.3 ความคิดที่ได้จากการสรุปข่าวสารนั้น โดยข่าวสารถูกเปลี่ยนไป

ทุกส่วน

5. ทฤษฎีการเสริมแรง

ฮอฟแลนด์ เจเนิสและเคลีย์ (เกษัญ สืบหาศาล. 2531 : 47 ; อ้างอิงมาจาก Hovland, Janis and Keley. 1953 : 6 - 10) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติตามทฤษฎีการเสริมแรงว่า ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไป เมื่อบุคคลเปลี่ยนความคิดเห็นอันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งหนึ่ง เนื่องจากการได้รับการเสริมแรง บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นและตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะเคยได้รับการลงโทษ บุคคลก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น การให้การเสริมแรงทั้งทางคำพูดและลงมือจึงมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคล นอกจากนี้ทัศนคดียังขึ้นอยู่กับความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับและสิ่งล่อใจด้วย จากแนวความคิดในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น จะต้องให้ความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านของทัศนคติ คือ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังที่ เอลลิสและไวท์เลย์ (Ellis and Whiteley. 1979 : 44) กล่าวว่า ความคิดมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและการกระทำ ความรู้สึกมีอิทธิพลต่อ

ความคิดและการกระทำมีอิทธิพลต่อความคิดและความรู้สึก ดังนั้นถ้าบุคคลปรับลักษณะใดลักษณะหนึ่ง าก็เปลี่ยนไปก็จะทำให้ลักษณะอื่นเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเป็นโสเภณี

สุวรีย์ ๒ ระนอง (2526 : 2) ศึกษาพบว่าปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดคนหญิงเข้าสู่อาชีพค้าประเวณี คือ ความสนใจ โดยคิดว่าเป็นอาชีพที่สุจริตสบายหารายได้และลาคนวังที่จะได้รับความสุขจากการร่วมเพศและในทางเองเดียวกัน แ่งน้อย บัณฑิต (ม.ป.ป.) กล่าวว่า สาเหตุการเข้าสู่การค้าประเวณีของหญิงเหล่านี้ต้องการหาเงินไปเลี้ยงครอบครัวที่ยากจนและต้องการยกฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวให้ดีขึ้นโดยที่ขาดความรู้ถึงทางที่ดีกว่าในการที่จะหาเงินจำนวนมาก

สุโขทัย มีลักษณะมาดัยและคนอื่น ๆ (2526 : 157) ได้ศึกษาทัศนคติต่ออาชีพโสเภณีในภูมิภาคเหนือของหญิงโสเภณีในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงรายพบว่า ผู้ชายจะไม่รังเกียจอาชีพนี้แต่กลับชื่นชอบยินดีและยกย่องว่าสามารถทำให้สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวดีขึ้น ผู้ชายส่วนใหญ่นับว่าบ้านจะไม่รังเกียจที่จะแต่งงานกับหญิงที่ไปค้าประเวณีมาแล้วและเห็นว่า การไปประกอบอาชีพค้าประเวณีของหญิง เหมือนกับการไปทำงานอย่างหนึ่ง เมื่อทำงานเก็บเงินได้ก็กลับมามีฐานะดีขึ้นกว่าเดิม สร้างความเจริญให้กับท้องถิ่น

ธีรนาถ กาญจนอักษร (2527 : 88 - 89) ศึกษาพบว่าสภาพทางสังคมที่เป็นปัญหาและปัจจัยซึ่งเกื้อหนุนต่อการขยายตัวของธุรกิจทางเพศและการค้าหญิงในประเทศไทยคือ สภาพและทัศนคติของสังคมในระบบชายเป็นใหญ่ นั่นคือ มีแนวความคิดซึ่งไม่เห็นว่าหญิงและชายเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน เห็นว่าชายเหนือกว่าหญิง ซึ่งเป็นทัศนคติที่ครอบงำและมีอิทธิพลอย่างมากเหนือความเป็นไปในสังคม ผลก็คือหญิงต้องเป็นฝ่ายเสียเปรียบและต้องถูกกำหนดบทบาทให้สนองความต้องการของสังคมที่ชายเป็นใหญ่ มากกว่าที่จะคำนึงถึงโอกาสและความก้าวหน้าสำหรับตนเองทั้งที่หญิงก็เป็นทรัพยากรกำลังคนเท่า ๆ กับชาย นอกจากนี้หญิงยังถูกคัดค้านโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถและความรู้ของคน ซึ่งทำให้เป็นการยากสำหรับหญิงที่จะยกระดับฐานะของคนเพื่อโอกาสที่ดีกว่าในสังคมและนำไปสู่การตกเป็นวัตถุทางเพศของชายในที่สุด

ประพจน์ ศรีเทศ (2527 : 43 - 44) ศึกษาพบว่า สื่อมวลชนต่าง ๆ ทั้งหนังสือวิทยุ โทรทัศน์ เป็นผู้นำเอาสังคมและวัฒนธรรมในเมืองเข้าสู่ชนบท ทำให้หญิงสาวมีทัศนคติที่ผิด ๆ มองว่า สังคมเมืองโดยเฉพาะกรุงเทพฯ เป็นเมืองท่า เมืองสวรรค์ที่หญิงสาวชนบทใฝ่ฝันอยากจะมาเยือนและมีทัศนะที่ผิดในด้านการแต่งกายและการแข่งขันในด้านที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้หญิงสาวถูกล่อลวงและ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ครอบครัวต้องพลัดกัน ถูกสาวเข้าไปสู่สถานการค้าประเวณี นอกจากนั้น หญิงสาวภาคเหนือบางคนมาค้าประเวณีโดยความยินยอมของพ่อแม่ เพราะมีตัวอย่างหญิงสาวบางคนที่มาค้าประเวณีและประสบความสำเร็จ ทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น มีบ้านมีเงินเฟอรรีเจอร์ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทำให้เกิดลักษณะ เอาเป็นแบบอย่าง

✓ อรรถพล พันธัญเกิด (2527 : 123) ได้ทำรายงานการศึกษาโสเภณีเด็กพบว่าความต้อยการศึกษาและความไม่รู้ข่าวสารที่เที่ยงตรงและทันเหตุการณ์ ทำให้ชาวชนบทล้าหลังและอ่อนแอทางความคิด เป็นเหตุให้ถูกหลอกลวงล่อลวง ถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกรอบงาได้ง่าย วัฒนธรรมเดิมที่วิวัฒนาการมาตามสภาพสังคมที่เหมาะสมถูกเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วด้วยกระแสวัฒนธรรมจากประเทศตะวันตก สภาพชีวิตของชาวนาซึ่งเรียบง่ายเอื้อเฟื้อต่อกันและพึ่งตนเอง ถูกแปรสภาพเป็นความฟุ้งเฟ้อ แข่งขัน ค่อรองและเห็นแก่ตัวมากขึ้น คนหนุ่มสาวและ เด็กที่เติบโตผ่านกลางการเปลี่ยนแปลงตามวัฒนธรรมใหม่โดยปราศจากการกลั่นกรองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในชนบทพากันขึ้นชมและเฝ้าฝันชีวิตแบบคนเมืองซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน สะอาดสวยงามและสวยงามมากกว่า ฉะนั้นเมื่อนายหน้ามาชักชวนให้ไปทำงานกรุงเทพฯ เห็นช่องทางที่จะไปทำงานในเมือง จึงพากันไปอย่างไม่มีรู้สึกตัวแล้ว /

ยุพา วงศ์ไชยและคณะ (2531 : 109 - 110) ผลของการศึกษาพบว่า หญิงที่ไปค้าประเวณีต่างประเทศนั้น เป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง เป็นความภูมิใจพออาจเป็นแรงหนึ่งของชีวิต เงินรายได้มีมากกว่าการค้าประเวณีในประเทศและการทำงานก็ไม่ต่างไปจากที่เคยทำในประเทศ เป็นงานสบายไม่ต้องใช้ความรู้สูง นอกจากนี้ยังมีความหวังและใฝ่ฝันที่จะได้คู่ครองชาวต่างประเทศที่มีฐานะทางการเงินและสังคมที่ดีกว่า เพื่อจะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ในสังคมใหม่ ที่ไม่มีเศรษฐกิจเบื้องหลังของชีวิต

กรมประชาสัมพันธ์ (2532 : 10 - 12) ได้ศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุของ โสเภณี พบว่าปัจจัยอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดหญิงเข้าสู่กระดานการโสเภณี คือ แนวคิดและความเชื่อที่ผิด ๆ ที่เชื่อว่าผู้ชายมีความต้องการทางเพศมากกว่าผู้หญิง ดังนั้น ผู้ชายจึงสามารถจะมีเพศสัมพันธ์ได้โดยไร้ขอบเขตจำกัดทั้งก่อนและหลังแต่งงานและก่อให้เกิด เป็นทัศนคติและค่านิยมว่าผู้หญิงจะต้อง เป็นฝ่ายรักษาพรหมจรรย์ของตนเองและต้องรักษานวลสงวนตัวจนถึงวันแต่งงาน อันเป็นทัศนคติที่สะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในแบบแผนพฤติกรรมทางเพศระหว่างหญิงและชาย ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงนั้น "...การที่ชายมีความต้องการและจำเป็นทางเพศมากกว่าหญิงนั้นมิใช่ข้อบ่งชี้ถึงฐานะความเป็นจริงทางเศรษฐกิจแต่อย่างใด หากแต่เป็นความเชื่อที่ถูกครอบงำทางวัฒนธรรมจากประเพณีดั้งเดิม หมายถึง ความเป็นจริงทางสังคมมีผลมากกว่าความเป็นจริงทางด้านเศรษฐกิจ..." อีกปัจจัยหนึ่งก็คือ การเจริญเติบโตในระบบทุนนิยม ที่มีค่านิยมแบบบริโภคนิยมทำให้ผู้หญิงชนบทจำนวนมาก เกิดค่านิยมถึงฟุ่มเฟือยทางวัตถุ นิยมความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายและมีทัศนคติที่ดูแคลนงานหนักและสำหรับผู้หญิงในเมืองปัจจุบันนั้นได้เกิดแนวโน้มในความนิยมวัตถุ วัฒนธรรมที่ฟุ้งเฟ้อ ได้ก่อให้เกิดสภาพที่เด็กวัยรุ่นในเมืองหลวงจะก้าวไปสู่อาชีฟโสเภณีมากขึ้น

วิทยา วรณศิริและคณะอื่น ๆ (2532 : 20) พบว่าหญิงสาวร้อยละ 86 ของจำนวนประชากรโสเภณีที่ศึกษามาประกอบอาชีพค้าประเวณีด้วยความสมัครใจอันเนื่องมาจากระบบเศรษฐกิจแบบยังชีพได้ถูกทำลายลงโดยกลไกของตลาดและการแพร่ระบาดของอุตสาหกรรมบริโภคนิยมซึ่งทำให้ชุมชนเริ่มแตกแยก ปัจเจกชนนิยมเริ่มกลายมาเป็นระบบคุณค่าใหม่และการแข่งขันกันเพื่อบริโภคนิยม เช่น ทีวีสี ตู้เย็น สเตอริโอ รถมอเตอร์ไซด์และการปลูกบ้านหลังงามกลายมาเป็นวิถีชีวิตแบบใหม่ของผู้คนชนบทภาคเหนือ ภาษาได้อุตสาหกรรมบริโภคนิยมและการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อยกระดับฐานะของตนเองและครอบครัว

ธเนศวร เจริญเมือง (2534 : 89) พบว่าหญิงสาวไปเป็นโสเภณีเพราะการศึกษาไม่จบ ขาดวิธีการคิดและแก้ปัญหาโดยตนเองและมีทัศนคติต่ออาชีพนี้ว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ค่าตอบแทนสูง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2535 : 19) ศึกษาพบว่า ปัจจัยของการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพโสเภณีว่าในระดับครอบครัว ชุมชน คือ ค่านิยมนับถือความ

ร่ำรวย โดยไม่คำนึงถึงวิธีการและมีการถ่ายทอดค่านิยมแก่เยาวชนสตรี ซึ่งมีผลให้เยาวชนสตรีมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพว่าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดในการยกระดับฐานะครอบครัวไปสู่ความร่ำรวยและอีกปัจจัยหนึ่งที่พบและ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานั้นคือ ความยากจน ขาดปัจจัยในการผลิต การเรียนน้อยและขาดวิสัยคิด

วิมล บึงเมืองเหล็ก (2535 : 13) ได้ศึกษาเด็กหญิงในภาคเหนือตอนบนพบว่ามีความต้องการจะเข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจและ เต็มใจ มีความไม่ฝันจะได้ไปประกอบอาชีพที่ญี่ปุ่น เยอรมันและสิงคโปร์ นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติของชุมชน ครอบครัว เยาวสตรีมีความเห็นชอบว่า อาชีพโสเภณีเป็นทางเลือกที่ดีในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ยกย่องครอบครัวและ เป็นคนทันสมัย

จากการศึกษาภาพข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับโสเภณีสาว เขาของกรมประชาสัมพันธ์ (2535 : 1) พบว่า อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงสภาพ เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ทัศนคติและค่านิยมบางประการของสตรีสาวเขา ทำให้สตรีสาวเขาต้องการมีรายได้ที่สูงขึ้น ประกอบกับการว่างงานในฤดูเพาะปลูก ทำให้สตรีสาวเขาไปทำงานในเมืองหรือต่างจังหวัด ซึ่งทำให้มีการถูกล่อลวงหรือสมัครใจไป เป็นโสเภณี

จากผลการศึกษาทัศนคติต่อการเป็นโสเภณี จะเห็นได้ว่ามีหญิงที่มาประกอบอาชีพโสเภณี จะมีทั้งมาโดยสมัครใจและไม่สมัครใจ แต่ที่มาโดยสมัครใจก็เพราะว่ามีทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีว่า เป็นอาชีพที่มีรายได้สูง สามารถยกระดับฐานะครอบครัว เป็นงานที่สบาย ได้แต่งตัวสวยงามและมีโอกาสได้ไปต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เยอรมัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

กลุ่มประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนหญิงที่ประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนระดับประถมศึกษาในอำเภอหนึ่งของจังหวัดหนึ่งทางภาคเหนือตอนบนที่มีทัศนคติทางบวก
ต่อการเป็นโสเภณี จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์
2. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโสเภณี

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์
จากตำราเอกสารและการวิจัยต่าง ๆ

1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ โดยศึกษาจาก
รูปแบบการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

1.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 3 คน คือ รศ.ดร.คมเพชร จัตรสุนทร ผศ.ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์
และอาจารย์ธรรมพิศ วาณิชการ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย
และนิยามศัพท์เฉพาะ

1.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ มาปรับปรุงเพื่อ
ใช้ในการทดลอง

1.5 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของโปรแกรม แล้วนำมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งก่อนการนำไปใช้ในการทดลอง การทดลองนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้คำปรึกษาด้วยตนเองตามโปรแกรมทั้งหมด 7 ครั้ง โดยให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลและกลุ่มดังนี้ ครั้งที่ 1 และ 7 ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มโดยใช้เวลา ครั้งละ 50 นาที เวลา 15.30 - 16.20 น ครั้งที่ 2 - 4 ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล วันละ 2 คน คนละ 50 นาที คนที่ 1 เวลา 15.30 - 16.20 น คนที่ 2 เวลา 16.30 - 17.20 น ครั้งที่ 5 - 6 ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มโดยใช้เวลาครั้งละ 1.30 ชั่วโมงในเวลา 15.30 - 17.00 น รวมเวลาในการให้คำปรึกษาตามโปรแกรมทั้งหมดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน คือ วันจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี และศุกร์ ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2536 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโศกนาฏิก

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่สอดคล้องกับ

1. ศึกษาเอกสารแบบสอบถามและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเป็นโศกนาฏิก
2. นำแบบสอบถามที่สอดคล้องที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน คือ รศ.ดร.คมเพชร นิตรคุณกุล ศ.ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และอาจารย์พรหมพิศ วาณิชยการ พิจารณาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้

3. นำแบบสอบถามที่สอดคล้องต่อการเป็นโศกนาฏิกไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน โรงเรียนระดับประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยเทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วหาค่าเฉลี่ยรายข้อที่ได้มาทดสอบัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t - test และเลือกข้อที่ได้ค่า t ระหว่าง 1.87 - 8.11มาใช้ในการทดลอง

4. นำข้อคำถามที่คัดเลือกแล้วจากข้อ 3 จำนวน 46 ข้อมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนแบค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8735

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้เป็นแบบวัดความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับไม่นำมาเปิดเผยและแบบสอบถามทัศนคตินี้ไม่มีผลต่อการพิจารณาคะแนนในวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น ขอให้นักเรียนตอบด้วยความสบายใจ คำตอบไม่มีข้อใดถูก หรือผิดและขอให้นักเรียนโปรดตอบให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความคิดของนักเรียน และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
๐	อาชีพโสเภณีทำให้ มีฐานะร่ำรวย					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นความจริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้างแต่ไม่มากนัก

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๐	อาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่น่ารังเกียจ					

ค. คำแนะนำที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนทุกครั้ง

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้างและบางครั้งก็ไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ เคยเลย
0	โศภณทำให้ได้ไป เทียว ต่างประเทศ					

เกณฑ์ในการพิจารณาระดับทัศนคติ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง $3.81 - 5.00 \times 46 = 175.26 - 230$ หมายถึง มีทัศนคติ
ทางบวกต่อการเป็นโศภณ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง $2.21 - 3.80 \times 46 = 101.66 - 174.80$ หมายถึง
มีทัศนคติต่อการเป็นโศภณยังไม่แน่ใจ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง $1 - 2.20 \times 46 = 46 - 101.20$ หมายถึง มีทัศนคติ
ทางลบต่อการเป็นโศภณ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 65)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T₁ แทน การสอบก่อนการทดลอง

T₂ แทน การสอบหลังการทดลอง

X แทน การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

2. วิธีดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยกำหนดลำดับขั้นตอนการทดลองดังนี้

2.1 ให้นักเรียนกลุ่มประชากรคอนแบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโศกณิณแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2.2 การทดลองนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้คำปรึกษาด้วยตนเองตามโปรแกรมทั้งหมด 7 ครั้ง โดยให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลและกลุ่มดังนี้ ครั้งที่ 1 และ 7 ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม

โดยใช้เวลาครั้งละ 50 นาที เวลา 15.30 - 16.20 น ครั้งที่ 2 - 4 ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล วันละ 2 คน คนละ 50 นาที คนที่ 1 เวลา 15.30 - 16.20 น คนที่ 2 เวลา 16.30 - 17.20 น ครั้งที่ 5 - 6 ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มโดยใช้เวลาครั้งละ 1.30 ชั่วโมง ในเวลา 15.30 - 17.00 น รวมเวลาในการให้คำปรึกษาตามโปรแกรมทั้งหมดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน คือ วันจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี และศุกร์ ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2536 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2.3 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามที่สอดคล้องต่อการเป็นโศกณียะอีกครั้งหนึ่งหลังการทดลอง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

2.4 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 2.1 และข้อ 2.3 มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่สอดคล้องต่อการเป็นโศกณียะก่อนและหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพ เครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้การแจกแจงแบบที (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 139)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่สอดคล้องกัน เป็นสเปกตรัมก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test) (เนโก ศรีโพธิ์เงิน. 2533 : 91 - 97)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ขึ้นมาดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ค่าเฉลี่ย

S.D แทน ค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน

di แทน ผลต่างของคะแนน

R^+ แทน การจัดอันดับผลต่างของคะแนนที่มีค่า เป็นบวก

R^- แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนที่มีค่า เป็นลบ

T แทน ผลรวมของค่า R ที่มีจำนวนน้อยกว่า ซึ่งใช้พิจารณาในการทดสอบของวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่อการเป็นโสด เภมิของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติต่อการเป็นโสด เภมิของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	X	S.D
ก่อนการทดลอง	7	104.29	9.743
หลังการทดลอง	7	79.29	12.244

จากตาราง 2 ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองก่อนการทดลองมีค่าสูงกว่าหลังการทดลอง

ตาราง 3 แสดงการ เปรียบ เที่ยบคะแนนทัศนคติต่อการ เป็นโส เกมิจากแบบสอบถามทัศนคติต่อ
การ เป็นโส เกมิของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนทัศนคติต่อการ เป็นโส เกมิ		ผลต่างของคะแนน $d_i(x - y)$	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับตาม เครื่องหมาย R^+
	X (ก่อน)	Y (หลัง)			
1	101	88	13	2	2
2	103	87	16	3	3
3	106	94	12	1	1
4	96	73	23	4	4
5	123	85	38	6	6
6	108	66	42	7	7
7	93	62	31	5	5
				รวม	28

$$N = 7$$

$$T = 28$$

ค่าวิกฤติของ T ที่ $\alpha = .05$ และ $N = 7$ ได้ค่าวิกฤติ $T = 2$

จากตาราง 3 ปรากฏว่าคะแนนทัศนคติต่อการ เป็นโส เกมิของกลุ่มทดลองระหว่างก่อน
และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนมีทัศนคติทางบวก
ต่อการ เป็นโส เกมิลดลงหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล ถกปราชญ์ และข้อเสนอนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อทัศนคติต่อการเป็น โส เกณีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโส เกณีลดลง หลังจากได้รับคำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

ขอบ เขตในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มประชากร เป็นนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโส เกณี จำนวน 7 คน โรงเรียนระดับประถมศึกษาในอำเภอ เกอหนึ่งของจังหวัดทางภาค เหนือตอนบน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์
2. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโส เกณี

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยกำหนดลำดับขั้นการทดลองดังนี้

1. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโส เกณี แล้วเก็บไว้เป็น คำนวณก่อนการทดลอง

2. การทดลองนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้คำปรึกษาด้วยตนเองตามโปรแกรมทั้งหมด 7 ครั้ง โดยให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลและกลุ่มดังนี้ ครั้งที่ 1 และ 7 ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มโดยใช้เวลาครั้งละ 50 นาที เวลา 15.30 -16.20 น ครั้งที่ 2 - 4 ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลวันละ 2 คนคนละ 50 นาที คนที่ 1 เวลา 15.30 -16.20 น คนที่ 2 เวลา 16.30 - 17.20 น ครั้งที่ 5 - 6 ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มโดยใช้เวลาครั้งละ 1.30 ชั่วโมง ในเวลา 15.30 - 17.00 น รวมเวลาในการให้คำปรึกษาตามโปรแกรมทั้งหมดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน คือ วันจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี และศุกร์ ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2536 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)
3. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีอีกครั้งหนึ่งหลังการทดลองแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง
4. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 3 มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดย เปรียบ เปรียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Rank Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับการให้คำปรึกษาดมฤๅณีเบตผล - อารมณ์

นิพนธ์ผลการศึกษาค้นคว้า

เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีของนักเรียนหญิงก่อนและหลังการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ พบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับคำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ สามารถเปลี่ยนทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีให้ถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้มีโอกาสสำรวจ ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของตนต่อการเป็นโสเภณีด้วยตนเอง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ออกยชี้นำแนวทางให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการวิเคราะห์ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักเรียนจากสภาพการณ์ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเขาเองได้ถูกต้องและเหมาะสม ทำให้ทราบว่าความคิดมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคล และเมื่อพบว่าบุคคลมีความคิดที่เป็นไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ไม่สมเหตุ สมผล ก็สามารถเปลี่ยนความคิดนั้นเสียใหม่ให้ถูกต้องได้ เป็นขั้นตอนตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ดังนั้น เมื่อนักเรียนได้รับคำปรึกษาตามทฤษฎีดังกล่าว จึงสามารถแนะนำเอาประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับจากการให้คำปรึกษาไป เปลี่ยนทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีทางบวกของตนเองให้ลดลงต่อไป

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มประชากรเพียงกลุ่มเดียว จึงไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบ กับกลุ่มอื่น ซึ่งยังไม่ถึงงานวิจัยขั้นใดสนับสนุนได้ตรงประเด็น มีแต่งานวิจัยที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ที่เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และจากผลการวิจัยนี้พบว่า ในกลุ่มทดลองที่ใช้การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ สามารถพัฒนาตัวแปรตามได้ ดังเช่น การศึกษาของมิลตัน (Milton, 1976 : 458 -461) ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อการเอาชนะความคิดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน ที่มีความเชื่อและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติในการเรียนดีขึ้นและมีเกรดเฉลี่ยสูงขึ้น และจากการศึกษาของอาฟีน ทันสม (2535 : 81) ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ทัศนคติต่อ

การเรียนของโกะ เรียวเต้ขึ้น และจากการให้คำปรึกษากับนักเรียนหญิง 7 คน ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า พฤติกรรมหรือความเชื่อที่ผิดๆ ต่อการเป็นโศกณิโดย เชื่อหรือคิดว่า เกิดจากความยากจน ถูกชักชวนและอยากได้ เงินมาให้พ่อแม่ เป็นการตอบแทนบุญคุณ นอกจากนี้ยัง เชื่อว่าการ เป็นโศกณิ เป็นการทำงานที่สบาย ไม่ต้องทำงานหนักและสามารถหา เงินได้มากทำให้รวยเร็ว จึงทำให้ สามารถปลูกบ้านหลังใหญ่และสวยงามพร้อม เฟอร์นิเจอร์ เช่น รถยนต์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้าอื่น ๆ มาประดับบ้านได้ และหลังจากการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ พบว่านักเรียนมีความเชื่อ ความคิด เปลี่ยนไป โดยกล่าวว่าแม้จะไม่ได้ เรียนต่อและถ้าถูกผู้ปกครองให้ไป เป็นโศกณิก็จะไม่ยอม ทำตาม นั่นคือ มีการ เปลี่ยนแปลงของทัศนคติหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูแนะแนวและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนควรมีความสามารถในการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ควรได้เข้าเอาวิธีการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ไปเป็นแนวทางในการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติทางบวกต่อการ เป็นโศกณิของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ผู้ที่จะเข้าเอาวิธีการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ควรจะได้มีการ ศึกษา หรือฝึกอบรมเกี่ยวกับ เทคนิควิธีการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ จนเกิดความชำนาญ เพราะทฤษฎีนี้ เน้นการ เปลี่ยนความคิดและความ เชื่อที่ผิดๆให้ถูกต้องและ เหมาะสม ซึ่งเป็นไปได้มาก ต้องอาศัยความชำนาญเป็นสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการท้าววิจัย

2.1 ควรศึกษาผลของการให้คำปรึกษาคตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ ที่มีทัศนคติต่อการ เป็นโศกณิของนักเรียนที่มีสภาพแวดล้อม สังคมและ เศรษฐกิจที่แตกต่างกัน

2.2 ควรมีการติดตามผลระยะยาวหลัง เสร็จสิ้นการทดลอง เพื่อติดตามว่า ทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการ เปลี่ยนแปลงอยู่ หรือมีการ เปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร โดยติดตามผลช่วงแรก ทุก 3 เดือน ช่วงต่อไปทุก 6 เดือนและช่วงต่อไปทุกปี

2.3 ควรศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีของนักเรียนในระดับอื่น เช่น มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นต้น

הדפוס העברי

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ก่อ สวัสดิพานิช. "เฉลิมฉลองกรมอาชีวศึกษา 50 ปี," ข่าวอาชีวศึกษา. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมอาชีวศึกษา, 19 สิงหาคม 2534.
- เกษณี สีมหาศาล. ผลของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าพระยาศรีวิชัยวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัคราเนา.
- คมเพชร นันตสุกกุล. ทฤษฎีการให้คำปรึกษา. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน กระทรวงศึกษาธิการ. วิกฤตทางวัฒนธรรม : ปรากฏการณ์โสเภณี. เอกสารนำเสนอประกอบการประชุม : กองนโยบายและแผนวัฒนธรรม, 2535.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. เอกสารการสอนภาควิชาการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา ตอนที่ 1 - 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- เฉลิมศักดิ์ รวยอารี. แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพครูและมูลเหตุจูงใจในการประกอบอาชีพครู ของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัคราเนา.
- เค็มดวง วราเวทย์. ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มในทฤษฎีการพิจารณาเหตุผล - อารมณ์ เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับตัวเอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2529. อัคราเนา.

- ธเนศวร์ เจริญเมือง. วิกฤตทางวัฒนธรรมกับการดำรงชีวิตของเขวาสตรี กรณีศึกษาผล
กระทบของการพัฒนาชนบทภาคเหนือ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
 เอกสารโรเนียว, 2534.
- ธเนศวร์ เจริญเมือง. วิกฤตทางวัฒนธรรม : ปรากฏการณ์โสเภณี. สำนักงานคณะกรรมการ
 วัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารนำเสนอประกอบการประชุม,
 2535.
- ธีรนาถ กาญจนอักษร. "ปัญหาและสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อการค้าหญิง,"
ปัญหาการค้าหญิงและยุทธศาสตร์การแก้ปัญหา. สถาบันวิจัยสังคม
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- นิภา เลิศลือชา. ผลของการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่มีต่อความวิตกกังวลใน
การสอบของนักศึกษาเลขาภาว. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัคราเนนา.
- นิภา ศรีไพโรจน์. สถิติอาชญากรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง
 เฮ้าส์, 2533.
- ประชาสงเคราะห์, กรม. มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหโสเภณี. กองสงเคราะห์ชาวเขา
 กระทรวงมหาดไทย, เอกสารโรเนียว.
- ประชาสงเคราะห์, กรม. โสเภณี : สภาพปัญหา สาเหตุและมาตรการหลักในการป้องกัน
และแก้ไขปัญห. กรุงเทพฯ, 2532. (เอกสารรายงาน)
- ประติษฐ์ เอกทัพนธ์. ผลของการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่มีต่อพฤติกรรมไม่
เอาใจใส่ในการเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์
 ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัคราเนนา.
- ประพนธ์ ศรีเทศ. "กระบวนการค้าหญิงไทยในปัจจุบัน," ปัญหาการค้าหญิงและยุทธศาสตร์
การแก้ปัญหา. สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. สถาบันวิจัยสังคม
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา.

ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2529.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2493. พจนานุกรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
รุ่งเรืองธรรม, 2503.

พระราชบัญญัติปราชญ์บัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2503. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 77 ตอนที่ 83.
มาตรา 4: 894.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531.

ไพฑูริย์ อินทริยา. หลักและวิธีการวัดเจตคติ. อนุสารเพื่อการวิจัย ฉบับที่. กรุงเทพฯ :
กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517.

ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ยุพา วงศ์ไชยและคนอื่นๆ. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการไปประกอบอาชีพค้า
ประเพณีของสตรีไทยในต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. การวัดทัศนคติเบื้องต้น. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533.

วิทยาและคนอื่นๆ. รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้สตรีบางกลุ่มในภาคเหนือประกอบ
อาชีพบริการพิเศษ : ศึกษาเฉพาะจังหวัดเชียงราย. เอกสารไร้นาย, 2532.

วิมล ปิงเมืองเหล็ก. วิกฤตทางวัฒนธรรม : ปรากฏการณ์ทางสังคม. สำนักงานคณะกรรมการ
การวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารนำเสนอการประชุม, 2535.

วิชรี ทรัพย์มี. ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ศิลปากร, กรม. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม :

933, 2505.

ศิริพร สโครบาเน็ค. "รายงานจากเมืองไทย : บทสำรวจและผลสรุปการค้าหญิงและเด็ก,"

มติชนสุดสัปดาห์ 12(635) : 24 - 25 ; 23 ตุลาคม 2535.

สกลชัย วงศ์สรรค์. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2523.

ส. วาสนา ประवालพุกษ์. "ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยา," วัดผลการศึกษา. 2 : 1 - 6 ;

กันยายน - ธันวาคม 2524.

สยามโพสต์. สยามโพสต์ : สารคดีพิเศษ. วันอาทิตย์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2536 : หน้า 13.

สุดถัย มุขวงศา. ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวความคิดแบบพิจารณา

ความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

สุวีย์ ๗ ระนอง. ปัญหาและอุปสรรคในการฝึกอบรมวิชาชีพแก่หญิงโสเภณี : ศึกษาเฉพาะ

กรณีสถานสงเคราะห์หญิงบ้านปากเกร็ด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

สุวีย์ มัลลิกะมาลย์และคนอื่นๆ. ปัญหาโสเภณี : การแสวงหามาตรการทางกฎหมาย

และมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสมในประเทศไทย. โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย

ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์, 2526.

สุวีย์ อีรดากร. จิตวิทยาพัฒนา. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร,

2525.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

อรรถพล พันธุ์บุญเกิด. "โสเภณีเด็ก," ปัญหาการค้าหญิงและยุทธศาสตร์การแก้ปัญหา.

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อาภา จันทรสกุล. ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชา

จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

อาพันธ์ ทันสม. ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์ที่มี
ต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา
จังหวัดร้อยเอ็ด. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

Ayer, Joe and Theodore S. Hopf. Visualization, Systematic Desensitization,
and Rational Emotion Therapy : A comparative Evaluation. Jounal
of Communication - Education, V 36 : 236 - 240, July, 1987.

Bacherer, Jack John. The Effects of Rational Emotive Therapy on
Academic Achievement for Community College Probation Students
Participating in a Study Skill Class. The College of William
and Mary, Education, Guidance and Counseling, 1982.

Charles Anthony, De Stefano. Effect of Rational Emotive Education and
Emotion Awareness Training on Self - Concept, Anxiety, School
Attitudes, and Coping Skills Fordham University. Educational
Psychology, 1988.

Crow, Alice and Lester D. Crow. An Introduction to Guidance : Principle
and Practice. New York : American Book Company, 1962.

Ellis, Albert and John M. Whiteley. The Theoretical and Empirical
Foundations of Rational - Emotive Therapy. California :
Brooks/Cole Publishing Company, 1979.

Hansen, James G. Counseling : Theory and Process. New York : State
University of New York at Buffalo, 1986.

Insko, Chester A. Theories of Attitude Change. New York, Appoleton -
Century - Grofts, 1967.

- Milton, H. Tayler. A Rational - Emotive Workshop on Overcoming Study Blocks. South Carolina : Ainstone College in Gaffney, 1974.
- Mekikibbin, Mary Leach. Rational - Emotive Education for Underproducing Gifted Children : Effects on School Adjustment Factors. Education, Guidance and Counseling ; University of Oregon, 1989.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York : The Dryden Press, Inc., 1950.
- Patterson, C.H. Theories of Counseling and Psychotherapy. New York ; Harper and Row, 1966.
- Piaget, J. The Origin of Intelligence in Children. New York : Translated by Margaret Cook, International Universities Press, Inc., 1952.
- Rogers, Carl R. Counseling and Psychotherapy, New Concepts in Practices. Cambridge, Massachusett, Houghton Mifflin, 1942.
- Rodeach, Milton. Beliefs Attitude and Valuse. p.112. San Francisco, Jossey - Bass, Inc., 1970.
- Sherif, Muzafer and C.I. Hovland. Social Judgement : Assimilation and Contrast Effect in Communication and Attitude Change. P.157 - 167, New Heaven, London, 1961.
- Sherif, Muzafer and Corolyen W. Sherif. Social Psychology. p.93. New York, Harper and Roe, 1969.
- Shaver, Kelley G. Principles of Social Psychology. Cambridge : Winthrop Publishers, 1977.
- Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley and Sons, 1971.

Watson, Arden K and H. Carley. Alleviating Communication Apprehension
Through Rational Emotive Therapy : A Comparative Evaluation.

Paper Presented at The Annual Metling of The Easten Communication
Association Ocean City, MD, April 27 - 30, 1983.

தரகாரர்

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการให้คำปรึกษา

ตัวอย่างบทสนทนาการให้คำปรึกษา เป็นรายบุคคล

แบบสอบถามทัศนคติต่อการ เป็นโค้ช

โปรแกรมการให้คำปรึกษาคณะทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์

ครั้งที่ เวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1 (50 นาที)	ปฐมนิเทศและเริ่มต้น การให้คำปรึกษา	1. เพื่อให้นักเรียนเกิด ความรู้สึกอบอุ่นและคุ้นเคย กับผู้ให้คำปรึกษา 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ วัตถุประสงค์ กฎระเบียบ ข้อผูกพัน สถานที่ ช่วงเวลา ระยะเวลา จำนวนครั้งที่ จะ รับคำปรึกษา ตลอดจน รายละเอียด เกี่ยวกับวิธีการ และบทบาทหน้าที่ของทั้งผู้ให้ คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา ตลอดโปรแกรม 3. เพื่อเปิดโอกาสให้ นักเรียนได้พูดแสดงความคิด เห็นต่อการ เป็นโส เกณีอย่าง เสรี	1. ผู้ให้คำปรึกษาและนักเรียน แนะนำตนเองต่ออีกฝ่ายหนึ่ง 2. ผู้ให้คำปรึกษาทักทาย และสอบถามสภาพทั่วไปของ นักเรียน 3. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ ข้อผูกพัน สถานที่ ช่วงระยะเวลา จำนวนครั้งที่ จะ รับคำปรึกษาดังต่อไปนี้รายละเอียด เกี่ยวกับวิธีการและบทบาทหน้าที่ ทั้งของผู้ให้คำปรึกษาและนักเรียน ตลอดโปรแกรม 4. ให้นักเรียนได้พูดแสดง ความคิด เห็นต่อการ เป็นโส เกณี อย่างเสรี 5. ให้นักเรียนสรุปเรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติมเพื่อ ให้นักเรียนเข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น 6. นัดหมายครั้งต่อไป

ครั้งที่ เวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2 - 4 (50 นาที)	ทัศนคติต่อการเป็น โสเภณี	1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดง ความคิด เห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ และสาเหตุที่ทำให้มีแนวโน้ม ไปประกอบอาชีพโสเภณี 2. เพื่อให้นักเรียนได้รู้ถึง ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อ การเป็นโสเภณีว่าเป็น ความเชื่อที่ถูกต้อง หรือผิด ควร ได้รับการแก้ไขอย่างไร	การให้คำปรึกษา เพื่อให้ นักเรียน ทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณี ลดลง ตั้งแต่ครั้งที่ 2 - 4 เป็น การให้คำปรึกษา เป็นรายบุคคล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ <u>ครั้งที่ 2</u> 1. ให้นักเรียนกล่าวถึงพฤติกรรม ที่เป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะประกอบ อาชีพโสเภณี เพื่อเป็นการแก้ปัญหา เช่น ความยากจน, ตอบแทนบุญคุณ พ่อแม่ 2. ผู้ให้คำปรึกษากระตุ้นให้นักเรียน คิดเกี่ยวกับการเป็นโสเภณี ว่าทำไม เขาจึงคิดเช่นนั้น อะไรเป็น ประสบการณ์ หรือ เหตุการณ์ที่ทำให้ เขาเลือกกระทำ 3. ให้นักเรียนสรุปเรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม 4. นัดหมายครั้งต่อไป <u>ครั้งที่ 3</u> 1. ให้นักเรียนแสดงความเชื่อที่ผิด เกี่ยวกับการเป็นโสเภณี เช่น เป็น

ครั้งที่ เวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			โส เกณีแล้วรายเร็ว โส เกณีส่งเงิน ให้พ่อแม่ เป็นลูกกตัญญู โส เกณี เป็น อาชีพที่ทำงานสบาย โส เกณี เป็น การเสียสละ โส เกณี เป็นลูกกตัญญู แล้วผู้ให้คำปรึกษาชี้ให้เห็นว่า เป็น ความเชื่อที่ผิด ๆ 2. ให้นักเรียนสรุป เรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่ม เติม 3. นัดหมายครั้งต่อไป <u>ครั้งที่ 4</u> 1. ผู้ให้คำปรึกษาจะใช้เทคนิค ต่าง ๆ ตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ อันได้แก่ การโต้แย้ง ชักชวน ชี้แจง การแสดงตัวแบบ การยกตัวอย่าง ชีวประวัติ การสอน การฝึกให้คิด อย่างมี เหตุผลในการชี้ให้นักเรียน เห็นว่า การคิด เช่นนั้นผิดอย่างไร จะแก้ไขให้ทัศนคติถูกได้อย่างไร 2. ให้นักเรียนสรุป เรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่ม เติม 3. หลังจากให้คำปรึกษาเป็น รายบุคคลแล้ว ผู้ให้คำปรึกษาจะ

ครั้งที่ เวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5 - 6 (1-1.30 ชั่วโมง)	ทัศนคติต่อการเป็น โสเภณี	1. เพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นต่ออาชีพโสเภณี 2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักวิธีการคิดที่สมเหตุสมผล 3. เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณี ลดลง	มอบหมายงานให้นักเรียนทำ เช่น ไปหาข่าวโสเภณีที่โดนทารุณกรรม คำสัมภาษณ์ของโสเภณีที่กลับใจ เรื่องของโสเภณีที่เป็นโรคเอดส์ ลูกของโสเภณีที่เลิกอาชีพแล้วมาแต่งงานเป็นโรคเอดส์ตาย 4. ให้นักเรียนสรุปและผู้นำคำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม 5. นัดหมายครั้งต่อไป ตั้งแต่ครั้งที่ 5 - 6 เป็นการนำคำปรึกษาแบบกลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้ <u>ครั้งที่ 5</u> 1. ผู้นำคำปรึกษาพบนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ให้นักเรียนมาเข้ากลุ่มอภิปรายถึงทัศนคติที่มีต่ออาชีพโสเภณี โดยให้นักเรียนแต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวแต่ละข่าว สอนให้นักเรียนเลิกคิดถึงวิธีหาเงินได้ง่ายด้วยวิธีที่ผิด หรือคัดลอกใจตามเพื่อนโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง

ครั้งที่ เวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
7 (50 นาที)	ยุติการให้คำปรึกษา และปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจ และสามารถแก้ไข, เปลี่ยนแปลงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการคิดที่ติดต่อการเป็น โส เกณี 2. เพื่อให้เด็กเรียนประเมินตนเอง เกี่ยวกับการให้ คำปรึกษา	2. ให้เด็กเรียนช่วยกันสรุป และผู้ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่ม เติม 3. นัดหมายครั้งต่อไป <u>ครั้งที่ 6</u> 1. ให้เด็กเรียนอภิปรายกลุ่มโดย ผู้ให้คำปรึกษาต้องพยายามกระตุ้น ให้เด็กเรียนทุกคนในกลุ่มมีทัศนคติ ทางบวกต่อการ เป็นโส เกณีลดลง หลังจากได้รับคำปรึกษาตามทฤษฎี เหตุผล - อารมณ์ 2. ให้เด็กเรียนช่วยกันสรุปและผู้ ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่ม เติม 3. นัดหมายครั้งต่อไป 1. ทบทวนและติดตามผล เรื่อง ที่สนทนาครั้งที่แล้ว 2. ให้เด็กเรียนพิจารณาตนเอง และพูดถึงความคิด ความรู้สึก ของตนเองที่มีต่อการ เป็นโส เกณี หลังการให้คำปรึกษา 3. ให้เด็กเรียนสรุป เรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่ม เติม

ครั้งที่ เวลา	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
		3. ยุติการให้คำปรึกษา	4. ผู้ให้คำปรึกษายุติการให้ คำปรึกษา 5. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณ นักเรียนและกล่าวปิดการให้ คำปรึกษา

ครั้งที่ 1

เรื่อง ประเมินผลและเริ่มต้นการให้คำปรึกษา

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกร่วมและคุ้นเคยกับผู้ให้คำปรึกษา
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ ข้อผูกพัน สถานที่ ช่วงเวลา ระยะเวลา จำนวนครั้งที่จะได้รับคำปรึกษา ตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและบทบาทหน้าที่ของทั้งผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาตลอดโปรแกรม
3. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดแสดงความคิดเห็นต่อการ เป็นโฮป เกมิอย่างเสรี

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาและนักเรียนแนะนำตนเอง
2. ผู้ให้คำปรึกษาทักทายและสอบถามสภาพทั่วไปของนักเรียน
3. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ ข้อผูกพัน สถานที่ ช่วงระยะเวลา จำนวนครั้งที่จะได้รับคำปรึกษา ตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและบทบาทหน้าที่ ทั้งของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาตลอดโปรแกรม
4. ให้ผู้รับคำปรึกษาได้พูดแสดงความคิดเห็นต่อการ เป็นโฮป เกมิอย่างเสรี
5. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนสรุป เรื่องที่สนทนาและผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น
6. นัดหมายครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แลบบันทึกเสียง

การประเมิน

สังเกตจากการให้ความร่วมมือ ความกระตือรือร้นในการรับคำปรึกษา

ครั้งที่ 2

เรื่อง ทักษะคิดต่อการเป็นโสเภณี

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ และสาเหตุที่ทำให้มีแนวโน้มไปประกอบอาชีพโสเภณี
2. เพื่อให้ นักเรียนได้รู้ถึงความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเป็นโสเภณีว่าเป็นความเชื่อที่ถูก หรือผิด ควรได้รับการแก้ไขอย่างไร

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนเล่าถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชีพโสเภณีเพื่อเป็นการแก้ปัญหา เช่น ความยากจน คอบแทนบุญคุณพ่อแม่
2. ผู้ให้คำปรึกษากระตุ้นให้นักเรียนคิด เกี่ยวกับการเป็นโสเภณีว่าทำไม เขาจึงคิดเช่นนั้นอะไรเป็นประสบการณ์ หรือ เหตุการณ์ที่ทำให้เขาเลือกกระทำ
3. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนสรุปเรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่สนทนามากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แถบบันทึกเสียง

การประเมินผล

สังเกตจากการให้ความร่วมมือ ความกระตือรือร้นในการรับคำปรึกษา

ครั้งที่ 3

เรื่อง ทักษะคิดต่อการเป็นโสเภณี

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ และสาเหตุที่ทำให้มีแนวโน้มไปประกอบอาชีพโสเภณี
2. เพื่อให้นักเรียนได้รู้ถึงความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเป็นโสเภณีว่าเป็นความเชื่อที่ถูก หรือผิด ควรได้รับการแก้ไขอย่างไร

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาทบทวนการสนทนาจากครั้งที่แล้ว
2. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนแสดงความเชื่อที่ผิด เกี่ยวกับการเป็นโสเภณี เช่น เป็นโสเภณีแล้วรวยเร็ว โสเภณีได้เงินให้พ่อแม่ เป็นลูกกตัญญู โสเภณีเป็นอาชีพที่ทำงานสบาย โสเภณีเป็นการเสียสละของลูกกตัญญู เป็นต้น
3. ผู้ให้คำปรึกษาชี้ให้นักเรียนเห็นว่า ความเชื่อดังกล่าวเป็นความเชื่อที่ผิด ๆ
4. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนสรุป แล้วผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แถบบันทึกเสียง

การประเมินผล

สังเกตจากการให้ความร่วมมือ ความกระตือรือร้นในการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 4

เรื่อง ทักษะคิดต่อการเป็นโสเภณี

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ และสาเหตุที่ทำให้มีแนวโน้มไปประกอบอาชีพโสเภณี
2. เพื่อให้นักเรียนได้รู้ถึงความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเป็นโสเภณีว่าเป็นความเชื่อที่ถูก หรือผิด ควรได้รับการแก้ไขอย่างไร

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาทบทวนและติดตามผล เรื่องที่สนทนาจากครั้งที่แล้ว
2. ผู้ให้คำปรึกษาจะนำเทคนิคต่าง ๆ ตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ อันได้แก่ การโต้แย้ง การชักชวน การชี้แจง การแสดงตัวแบบ การยกตัวอย่างชีวประวัติ การสอน การฝึกปฏิบัติอย่างมีเหตุผลในการชี้ให้นักเรียนเห็นว่า การคิดเช่นนั้นผิดอย่างไร จะแก้ไขทัศนคติให้ถูกต้องได้อย่างไร
3. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนสรุป เรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม
4. ผู้ให้คำปรึกษามอบหมายงานให้นักเรียนทำ เช่น ไปหาข่าวโสเภณีที่โดนทารุณกรรม คำสัมภาษณ์ของโสเภณีที่กลับใจ เรื่องโสเภณีที่เป็นโรคเอดส์ ลูกของโสเภณีที่เลิกอาชีพแล้วมาแต่งงานเป็นโรคเอดส์ตาย
5. นัดหมายครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แถบบันทึกเสียง

การประ เนิพท

สิ่ง เกิดจากการให้ความร่วมมือ ความกระตือรือร้นในการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 5

เรื่อง ที่สนใจต่อการ เป็นโสเภณี

เวลาที่ใช้ 1 - 1.30 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นต่ออาชีพโสเภณี
2. เพื่อให้ นักเรียนรู้จักวิธีการคิดที่สม เหตุสมผล
3. เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการ เป็นโสเภณีลดลง

วิธีการดำเนินการ

1. ทบทวนการสนทนาจากครั้งที่แล้ว
2. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนเข้ากลุ่มอภิปรายถึงทัศนคติต่ออาชีพโสเภณี โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวแต่ละข่าวที่มอบหมายให้ไปอ่านมา
3. ผู้ให้คำปรึกษาฝึกให้นักเรียนเถียงถึงวิธีหาเงินได้ง่ายด้วยวิธีที่ผิด หรือตัดสินใจตามเพื่อนโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง
4. ผู้ให้คำปรึกษา ให้นักเรียนช่วยกันสรุป และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม
5. นัดหมายครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แถบบันทึกเสียง

การประเมินผล

สังเกตจากการให้ความร่วมมือ และความกระตือรือร้นในการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 6

เรื่อง ทักษะคิดห่อการเป็นโสเภณี

เวลาทำ 1 - 1.30 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นต่ออาชีพโสเภณี
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักวิธีการคิดที่สมเหตุสมผล
3. เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีลดลง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาพบทวนผลการเข้ากลุ่มจากครั้งที่แล้ว
2. ผู้ให้คำปรึกษาดำเนินการกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีลดลง หลังจากได้รับคำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์
3. ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนช่วยกันสรุปและผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม
4. นัดหมายครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แถบบันทึกเสียง

การประเมินผล

สังเกตจากการให้ความร่วมมือและความกระตือรือร้นในการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 7

เรื่อง ยุติการให้คำปรึกษาและปัจฉิมนิเทศ

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียน เข้าใจและสามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลงปัญหาที่ เกี่ยวกับการคิดที่ผิดต่อการ เป็นโส เกณี
2. เพื่อให้ นักเรียน ประเมินตนเอง เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา
3. ยุติการให้คำปรึกษา

วิธีดำเนินการ

1. ทบทวนและติดตามผล เรื่องที่สนทนากันจากครั้งที่แล้ว
2. ให้นักเรียนพิจารณาตนเองและพูดถึงความวิต ความรู้สึกร ของตนเองที่มีต่อการเป็นโส เกณีหลังการให้คำปรึกษา
3. ให้นักเรียนสรุป เรื่องที่สนทนาและผู้ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่ม เติม เพื่อให้ นักเรียน เข้าใจตนเอง เพิ่มขึ้น
4. ผู้ให้คำปรึกษายุติการให้คำปรึกษา
5. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวยุติการให้คำปรึกษา

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. แถบบันทึกเสียง

การประเมินผล

สังเกตจากการให้ความร่วมมือและความกระตือรือร้นในการให้คำปรึกษา

ตัวอย่างบทสนทนา (จากเทปบันทึกเสียง) การให้คำปรึกษารายบุคคล ครั้งที่ 3

วันที่ 24 พฤศจิกายน 2536 เวลา 15.30 น. - 16.20 น.

สถานที่ ห้องสมุด

ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดิ์ค่ะ

อภา : สวัสดิ์ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ครั้งนี้เป็นครั้งที่สามที่เราได้เจอกัน ครั้งที่แล้วเราได้พูดถึงว่า คนที่มีแนวโน้มไปเป็นโสเภณีนั่น หนูบอกคร่าวๆ เป็นเพราะคือ 1. ถูกล่อลวง ชักชวน ทั้งนี้ก็เนื่องจากการศึกษาน้อยจึงทำให้ถูกชักชวนได้ง่าย ข้อที่ 2 ก็คือ ความกตัญญูต่อพ่อแม่

อภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ข้อที่ 3 ก็คือ ความยากจน และข้อที่ 4 ก็คือการที่พ่อแม่ขายลูกเพราะอยากได้เงิน อยากเหมือนคนอื่นเขา

อภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : และข้อที่ 5 ก็คือ ผู้หญิงก็อยากหางานทำ เพราะว่าที่หมู่บ้านไม่มีงานทำ และก็คิดว่าจะไปเองด้วย ซึ่งหนูก็บอกคร่าวๆ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

อภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ครั้งที่ 3 นี้ ครูจะให้อภาได้พิจารณาดูนะคะ การไปเป็นโสเภณีจากการพูดครั้งที่แล้ว เราได้มองหรือพูดไปนั้น อย่างเช่น ความกตัญญูต่อพ่อแม่ ซึ่งแสดงความกตัญญูโดยการหาเงินมาให้พ่อแม่โดยการขายตัว เอาเงินมาให้พ่อแม่ซื้อเครื่องใช้ในบ้าน หรือเฟอร์นิเจอร์ อภาคิดว่า เป็นความคิดที่ถูกต้องไหม

อภา : ไม่ถูกต้อง

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องอย่างไร

อภา : เพราะว่า เราอาจจะหางานทำอย่างสุจริต

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ

อภา : อย่างเช่น ทำงานบ้าน ทำงานก่อสร้าง

ผู้ให้คำปรึกษา : ดังนั้นหญิงเห็นว่าเป็นความเชื่อที่ผิด

อาม่า : ผิดค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วการที่มองว่า การเป็นโสเภณีแล้วรวยเร็ว หนูคิดว่าเป็นอย่างไร...
หนูเห็นด้วยหรือไม่

อาม่า : การเป็นโสเภณีรวยเร็ว แต่เป็นอาชีพที่ไม่สุจริต

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่สุจริต

อาม่า : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : แต่ถ้าผู้หญิงเหล่านั้นเขาบอกว่า เนื้อตัว ร่างกายของเขา คนอื่นไม่เกี่ยวข้อง
เพราะเขาอยากได้เงิน หนูคิดว่า เขาคิดถูกไหม

อาม่า : ไม่ถูกค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่ถูกอย่างไร

อาม่า : เพราะเป็นอาชีพไม่สุจริตค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่สุจริต ... และเสี่ยงต่อการเป็นโรคภัยไหม

อาม่า : เสี่ยงค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : โดยเฉพาะโรค ... เอดส์ และโรคติดต่อจากเพศสัมพันธ์ เช่น โรคซิฟิลิส
หนองใน โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งปัจจุบันเป็นแล้วต้องตาย

อาม่า : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ดังนั้นการเป็นโสเภณีแล้วรวยเร็ว แต่เราเอาชีวิตของเราไปเสี่ยงหนูคิดว่ามันคุ้ม
ไหม ... กับชีวิต

อาม่า : ไม่คุ้ม

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่คุ้ม

อาม่า : ค่ะ เพราะชีวิตเรามีค่ามากกว่าสิ่งอื่น

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ เพราะฉะนั้น การอยากได้เงิน ใด ๆ ก็อยากได้ แต่ว่าวิธีการที่จะได้เงินนั้น
ไม่จำเป็นต้อง ...

อาม่า : ไม่จำเป็นต้องขายตัว

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ เพราะว่าเรายังมีวิธีการอื่น ๆ อีก

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ซึ่งวิธีการอื่นที่จะหาเงิน

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : วิธีการอื่นที่จะหาเงิน โดยที่ไม่เอาตัวเองไปขาย ซึ่งทำให้ตัวเองมีคุณค่าของ
ความเป็นคนลดลง

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : เราต้องมองว่า เราเป็นคนไม่ใช่สัตว์ที่จะต้องเอาตัวไปขาย ไม่ขายหมู ไม่ขายวัว
ควาย ที่จะต้องขายเป็นตัว

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : เราเป็นคน เรามีศักดิ์ศรี เราไม่ใช่กระโดน ที่ใคร ๆ ที่มีเงินซื้อมานอนด้วยก็ได้
ซึ่งปราศจากความรัก ความชอบพอ

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วที่เขาบอกว่า โสเภณีฝังเงินให้พ่อแม่ แสดงถึงความเป็นลูกกตัญญู ซึ่งจาก
ครั้งที่แล้วเราก็ได้พูดถึงเหมือนกัน หนูคิดว่า ความคิด หรือความเชื่อนี้ถูกต้องไหม

อาภา : ไม่ถูกต้องค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่ถูกต้อง หนูบอกอีกค่ะว่า ไม่ถูกต้องนั้นไม่ถูกต้องอย่างไรบ้าง

อาภา : ความกตัญญูนี้ เราสามารถทำสิ่งอื่นตอบแทนได้

ผู้ให้คำปรึกษา : ตอบแทนได้ อย่างเช่น ...

อาภา : หางานทำ แล้วเอาเงินมาให้พ่อแม่ ที่ทำงานอย่างสุจริต

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ ความกตัญญูนี้เป็นสิ่งที่ดี ที่เรามีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และพ่อแม่ก็เป็นผู้มี
พระคุณ แต่ว่า การที่เราจะเอาร่างกายไปขาย หรือขายตัวเป็นโสเภณีนี้ เลี่ยงต่อ
โรคอันตรายต่าง ๆ เพื่อที่จะเอาเงินมาให้พ่อแม่ เป็นความเชื่อที่ผิด

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : เราสามารถตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ได้หลายวิธี อย่างที่หนูบอก เช่น การเป็นลูกที่ดี
เชื่อฟังพ่อแม่ แต่การเพียงแต่เอาเงินมาให้พ่อแม่ โดยการขายตัว มันไม่ถูกต้อง

อย่างน้อย การที่เราดูแลพ่อแม่ การทำงานอื่นที่ไม่ต้องขายตัวและแบ่งให้พ่อแม่บ้าง
แต่ศักดิ์ศรีของความเป็นคน เรามี นี้มากกว่า ...

อาภา : การไปขายตัว

ผู้ให้คำปรึกษา : และการที่บอกว่า โสเภณีเป็นการทำงานที่สบาย หนูมีความเห็นอย่างไร

อาภา : มันเป็นงานสบาย และไม่ได้อะไรเลย

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่ได้ทำอะไรเลย หนูคิดว่ามันจริง

อาภา : ถูกต้องค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : งานสบาย

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : แต่ที่นี่ โสเภณีที่บอกว่า เป็นการทำงานที่สบาย เป็นความเชื่อที่ผิด เพราะว่าโสเภณี
ถ้าเรามองว่าเป็นงานสบาย ไม่ต้องตากแดด ตากฝน ไม่ต้องทำงานหนัก ไม่ต้อง
ขุดดิน ขุดทราย มันก็ใช่ ทำอยู่ในร่ม แต่ว่าการที่จะได้เงินโดยการไปนอนกับผู้ชาย
สักคนหนึ่ง หรือหลาย ๆ คน โดยที่ไม่รู้จัก ไม่รู้ว่าคนนั้นเป็นอย่างไร อาจเป็นโรค
เช่น โรคเอดส์ หรือโรคติดต่ออื่น ๆ เช่น โรคซิฟิลิส หนองใน ที่ติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์ เป็นคนสกปรก โสเภณีไม่มีสิทธิ์เลือก หรืออาจเป็นคนที่มีพิการ ซึ่งผู้หญิง
ที่เป็นโสเภณีต้องไปนอนด้วย และหลาย ๆ คน โดยความรู้สึกรักชอบพอไม่มี
หนูคิดว่ามันสบายไหมคะ

อาภา : ไม่สบายค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : อืม เพราะฉะนั้นความคิด ความเชื่อที่บอกว่ามันสบาย นี่ถูกไหม

อาภา : ไม่ถูกค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : จริง ๆ แล้ว เป็นงานที่

อาภา : ไม่มี

ผู้ให้คำปรึกษา : ไม่มี ไม่สบาย อย่างน้อย เราสบายใจไหม

อาภา : ไม่สบายใจค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : เพราะว่า ... เราแอบกับใครก็ไม่รู้

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ เราเปรียบเหมือนกระโถน ที่เปกติแล้ว เราจะเอาแต่สิ่งสกปรกใส่ คอยรองรับ
สิ่งสกปรกจากคนทั่วไป

อภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าเป็นโสเภณี ก็เป็นลักษณะนั้น หนูคิดว่ามันน่าขยะแขยงหรือเปล่า

อภา : น่าขยะแขยงมากค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ดังนั้น การที่บอกว่า เป็นงานสบาย จริงหรือเปล่า

อภา : ไม่จริงค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ไข่ มันเป็นงานที่หนักมาก การที่บอกกันว่า โสเภณีเป็นความเสียสละของลูก
ซึ่งพ่อแม่อาจมีลูกหลายคน เราเป็นพี่ เป็นลูกผู้หนึ่ง สามารถหาเงินมาให้ได้
จึงเสียสละโดยการไปขายตัว เพื่อไปให้เงินได้เรียน ได้อยู่สบาย เป็นการถูกต้อง
หรือไม่

อภา : ไม่ถูกต้องค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : หนูคิดว่าไม่ถูกต้องอย่างไร

อภา : เพราะเราสามารถหางานอื่นทำก็ได้ค่ะ ไม่ต้องไปขายตัว

ผู้ให้คำปรึกษา : ไข่ค่ะ ซึ่งเราสามารถหางานอื่น ๆ ได้ การเสียสละลักษณะนี้ไม่ถูกต้อง ซึ่งเรา
อาจเสียสละอย่างอื่น เช่น เสียสละแรงกาย ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน โดยที่ไม่
เสียสละแบบเอาตัวไปแลกกับเงินมา เป็นความเชื่อที่

อภา : ไม่ถูกต้อง

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะไม่ถูก แล้วการที่มองว่า หาเงินได้ง่าย หนูมองว่าจริงหรือเปล่า

อภา : จริงค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : จริงๆไหมคะ ที่นี้เรามองกลับไป การที่มองว่ามันเป็นงานสบาย หรือเปล่า
อย่างที่เรารู้กันที่ผ่านมา หนูว่ามันเป็นงานที่ไม่สบาย ซึ่งครั้งแรก หนูบอกว่า
มันสบาย และตอนนี้หนูมองว่า ไม่สบาย สบายมาก

อภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ก็เหมือนกัน การที่เราได้เงินมาแต่ละบาท โดยการไปนอนกับผู้ชายหลาย ๆ คน
มันง่ายไหม

อาภา : ไม่ง่าย

ผู้ให้คำปรึกษา : อืม เพราะฉะนั้น หนูบอกว่ามันหาเงินได้ง่าย มันถูกไหม

อาภา : ไม่ถูกค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ไข่ ไม่ถูก ซึ่งจริง ๆ แล้ว เป็นสิ่งที่หาเงินได้ยาก เพราะเอาตัวเองไปแลก เพียงแค่ไม่ต้องทำงานโดนแดดแฉ้เอง ซึ่งการไปนอนกับผู้ชายที่อาจจะมีการ สกปรก น่าขยะแขยง อาจเป็นโรคติดต่อ เพียงเพื่อที่จะได้เงินมา อาจจะนอนกับ คนหนึ่ง ได้ครั้งละ 200, 300 บาท หนูคิดว่าเป็นสิ่งที่ง่ายไหม

อาภา : ไม่ง่ายค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ไข่แล้ว เพราะฉะนั้น เราบอกว่ามันเป็นสิ่งที่หาเงินได้ง่าย มันไม่ไข่ ไม่ถูกเลย

อาภา : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : และการที่บอกว่า คนจนเท่านั้นที่ไป เป็นโสเภณี

อาภา : ไม่ถูกต้องค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ไข่ค่ะ เพราะถ้าเราจน เรามีศักดิ์ศรี เราเป็นคน เราสามารถหางานอื่นทำได้ เพราะมีคนจนในประเทศอีกตั้งเยอะ ที่เขาก็ไม่อดตาย ถ้าเขารู้จักขยันทำงาน อดออม ก็สามารถจะมีเงินซื้อของที่เขาอยากได้ และอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยไม่ต้อง ขายตัว เหมือนวัว เหมือนควาย เราไม่ใช่สัตว์ เราเป็นคนที่ประเสริฐกว่าสัตว์ เรามีสองมือ สองเท้า ที่จะทำมาหากิน ดังนั้น ความคิดที่ว่า ความจน เลยต้อง ไปเป็นโสเภณี เป็นความคิดที่ถูกไหม

อาภา : ไม่ถูกค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วที่บอกว่า เป็นโสเภณี แล้วมีโอกาสไปเที่ยวต่างประเทศ หนูคิดว่าเป็นอย่างไร

อาภา : ไม่เห็นด้วยค่ะ เพราะถ้าเราไปต่างประเทศ เราก็ไปขายตัว ไปนอนกับผู้ชาย ที่ต่างประเทศค่ะ เขาจะมองว่าเราเนี่ยไม่มีศักดิ์ศรี ไม่มีความเป็นคน

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ จริง ๆ แล้ว ถ้าเราไม่เป็นโสเภณี เรามีโอกาสไปเที่ยวต่างประเทศได้ ไหมคะ

อาภา : ได้ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ใช่น่ะ ถ้าเราขยันทำมาหากิน เราเราถ้ามีเป้าหมายชีวิต อย่างเช่น เราอยากจะเป็นอะไร เราก็พยายามที่จะทำ อย่างเช่นหนูอยากเป็นอะไรคะ

อาภา : ผู้ช่วยเธอค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ เราตั้งเป้าหมายชีวิตว่า เราต้องการเป็นผู้ช่วยเหลือ เราก็พยายามที่จะเรียนเออ หนูได้ไปคุยกับคุณแม่เรื่องยัง และคุณแม่ว่าอย่างไร

อาภา : คุณแม่ไม่ให้เรียนค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : หนูสามารถที่จะเรียนได้ โดยที่ว่าหนูอาจทำงานด้วยแล้วก็เรียนการศึกษาผู้ใหญ่ หรือการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งเราอยู่บ้านเรียน เพียงแต่เราต้องมีความอดทนมากขึ้น ขยันเรียน ตั้งใจจริง เวลาว่างจากการทำงานก็อ่านหนังสือ ศึกษาด้วยตนเอง ก็สามารถที่จะเรียนจบได้ เมื่อเราตั้งเป้าหมายชีวิตไว้ว่า เราอยากเป็นผู้ช่วยเหลือ เราสามารถเป็นได้ เพียงแต่เราตั้งเป้าหมายว่าอยากเป็น แล้วเรามีความพยายามที่จะทำ เราสามารถที่จะเป็นได้ เราสมัครเรียนได้ ในจังหวัดเราก็มี หนูขอข้อมูลจากอาจารย์ที่สอนหนูที่โรงเรียนได้ หรือหนูเขียนจดหมายมาหาครูได้ ครูยินดีที่จะให้คำปรึกษาเรื่องการศึกษาต่อ อย่าท้อนะ ถ้าแม่ไม่ให้เรียนแล้วเราต้องหา สิ่งที่เราอยาก เป็นหนูมีโอกาสที่จะ เป็น เป็นได้ไหมคะ

อาภา : ไม่มีค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : แต่ถ้าหนูทำอย่างที่คุณบอก หนูจะมีโอกาสไหม

อาภา : มีค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ ดีแล้ว เราต้องสร้างโอกาสให้ชีวิตของเรา เป็นสิ่งที่ดีมาก ที่หนูมีเป้าหมายของชีวิตไว้

ผู้ให้คำปรึกษา : และจากการที่บอกว่า หนูยิงโสภณได้แต่งตัวสวย หนูคิดว่าเป็นอย่างไร

อาภา : ไม่จริงค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : เพราะ ...

อาภา : เพราะ เป็นการหลอกสื่อ เพื่อที่จะขายตัว แต่งตัวสวย เพื่อยกย่องให้เขาไปเลือกไปนอนด้วย ซึ่งไม่ถูกต้อง

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ ถูกแล้ว และอาชีพอื่นสามารถแต่งตัวสวยได้ไหม

อาภา : ได้ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : เอาละ จากการพูดคุยกันมาหนูเองสรุปให้ครูใจชื้นว่า เราได้พูดคุยอะไรกันบ้างในเวลาที่ผ่านไป

อาภา : ได้พูดถึงเรื่องโซเชียล การเลือกวางไปขายตัว

ผู้ให้คำปรึกษา : และอะไรอีกคะ ...

อาภา : เจ็บ

ผู้ให้คำปรึกษา : จากการที่เราได้พูดคุยกัน เราได้พูดถึงความเชื่อที่กล่าวว่า การเป็นโสเภณีทำให้รายเร็ว เป็นงานสบาย โสเภณีได้เงินให้พ่อแม่เป็นลูกกตัญญู หาเงินได้ง่าย และมีโอกาสไปต่างประเทศ เราได้มองสิ่งเหล่านี้เป็นความเชื่อที่ถูกหรือผิดคะ

อาภา : ผิดค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ เป็นความเชื่อที่ผิด ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ซึ่งในตอนแรก หนูเชื่อว่าเป็นโสเภณีรายเร็ว ทำงานสบาย

อาภา : ใช่ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วตอนนี้เป็นอย่างไระคะ หลังจากที่เราได้ชี้ให้หนูได้เห็นแล้วว่า การเป็นโสเภณีแล้วรายเร็ว หาเงินได้ง่าย เป็นสิ่งที่ ...

อาภา : ไม่จริง ไม่ถูกต้องค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ ถูกแล้ว เหนือรับวันที่เราได้พูดคุยกันมาเป็นเวลาพอสมควรและในครั้งต่อไปวันจันทร์หน้า เราเจอกันอีกเป็นครั้งที่ 4 สำหรับวันนี้เราก็คุยกันเท่านี้ สวัสดีค่ะ

อาภา : สวัสดีค่ะ

หมายเหตุ ชื่ออาภาเป็นนามสมมติ

แบบสอบถามทัศนคติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้เป็นแบบวัดความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับไม่นำมาเปิดเผยและแบบสอบถามทัศนคตินี้ไม่มีผลต่อการพิจารณาคะแนนในวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น ขอให้นักเรียนตอบด้วยความถ้อยใจ คำตอบไม่มีข้อใดถูก หรือผิดและขอให้นักเรียนโปรดตอบให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความคิดของนักเรียน และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1	อาชีพโสเภณีทำให้มีฐานะร่ำรวย					
2	โสเภณีเป็นอาชีพที่สยดสยอง					
3	โสเภณีสามารถหาเงินให้พ่อแม่ได้ เร็ว					
4	โสเภณีเป็นอาชีพของคนยากจน					
5	โสเภณีเป็นอาชีพที่หาเงินได้มาก					
6	โสเภณีเป็นอาชีพที่ควรทำไม่นาน					
7	โสเภณีช่วยสร้างความเจริญให้ ชุมชน					
8	โสเภณีเป็นอาชีพที่ไม่ต้องทำงาน หนัก					
9	โสเภณีเป็นอาชีพที่หาเงินได้ง่าย					
10	ชีวิตในเมืองน่าอยู่กว่าในชนบท					
11	ข้าพเจ้าไม่เห็นความสำคัญใน เรื่องความเจริญ					
12	ข้าพเจ้าอยากมีบ้าน รถยนต์ และ เครื่องอำนวยความสะดวก โดยที่ไม่ต้องทำงานหนัก					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง กรุณาขีด เครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริง
ของนักเรียนมากที่สุด โดยมี เกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้าง

แต่ไม่มากนัก

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	อาชีพโสเภณี เป็นอาชีพที่ น่ารังเกียจ					
2	ผู้ที่ เป็นโสเภณีไม่น่าคบค้าสมาคม ด้วย					
3	โสเภณี เป็นคนที่ไม่ดี เกียรติ					
4	โสเภณี เป็นบุคคลที่คนในหมู่บ้าน ชื่นชม					
5	ข้าพเจ้าไม่ชอบผู้หญิงที่เป็นโสเภณี					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจ เมื่อมีคนบอก ว่าโสเภณีสามารถหาเงินได้ง่าย					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนจนเท่านั้นที่ไป เป็นโสเภณี					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	ข้าพเจ้าชอบแต่งตัวสวย เหมือนคนที่ ที่เป็นโส เณณี					
9	ข้าพเจ้าสนใจที่โส เณณีสามารถ หาเงินซื้อบ้านหลังใหญ่ได้					
10	ข้าพเจ้าอยากมีบ้านหลังใหญ่ แม้ว่าจะได้มาโดยการประกอบ อาชีพที่ เลี่ยง					
11	ข้าพเจ้าชอบงาน เลี้ยงที่ทุ่งเรา					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ เมื่ออยู่กับ เพื่อนชาย					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง กรณารับผิดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับพฤติกรรม

ที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้น

ในอนาคตของนักเรียนทุกครั้ง

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้น

ในอนาคตของนักเรียนบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้น

ในอนาคตของนักเรียนบ้างและบางครั้งก็ไม่ตรงกับพฤติกรรม

ที่เกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้น

ในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้น

ในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	อาชีพโส เก่งทำให้ได้ไปเที่ยวต่างประเทศ					
2	อาชีพโส เก่งทำให้มีโอกาสพบปะบุคคลหลายอาชีพ					
3	ข้าพเจ้าชอบคุยกับพี่ ๆ ในหมู่บ้านที่ไป เป็นโส เก่ง					

ข้อที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
4	ข้าพเจ้าคัดค้านที่มีคนกล่าวว่า คนจนต้องไป เป็นโส เกณี					
5	โส เกณี เป็นอาชีพที่ทำให้หา เงิน ได้ง่าย					
6	ผู้หญิงที่เป็นโส เกณีมีโอกาสได้ แต่งตัวสวย					
7	ผู้หญิงในหมู่บ้านนี้ เมื่อจบ ป.6 แล้วมักไป เป็นโส เกณี					
8	โส เกณีสามารถหา เงินปลูกบ้าน หลังใหญ่ได้					
9	การ เป็นโส เกณีทำให้มีโอกาสได้ สามเษี ร่ำรวย					
10	ข้าพเจ้าจะไม่ เป็นโส เกณี แม้จะ หางานทำลำบาก					
11	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารที่ เกี่ยวกับ โส เกณี					
12	ข้าพเจ้ามักพูดคุยกับพ่อแม่ เกี่ยวกับ ผู้หญิงที่ไป เป็นโส เกณีว่า เป็นสิ่งดี เพราะหา เงินได้ง่าย					
13	ข้าพเจ้าชอบการพจญภัยและทำ อะไรที่ เป็นการ เสี่ยงภัย					

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
14	ข้าพเจ้ายินดีที่จะตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ถึงแม้จะต้องเสียสละทั้งร่างกายและจิตใจ					
15	ข้าพเจ้าต้องการทำงานในเมืองหลวงมากกว่าทำงานในหมู่บ้าน					
16	ข้าพเจ้าพูดคุยกับผู้หญิงทั่วไป เป็นโสเภณี เพื่อหาความรู้					
17	ข้าพเจ้ามักตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่างโดยไม่ต้องคิดมาก					
18	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวงานวัดในหมู่บ้าน แม้ว่าจะเป็นเวลาที่ตึก					
19	ข้าพเจ้าชอบดูภาพยนตร์ที่มีการแสดงบทรัก					
20	ข้าพเจ้าใช้เวลาาน ๆ หน้ากระจก					
21	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เพื่อหาความรู้					
22	ข้าพเจ้าอยากมีความเป็นอยู่ที่สบายอย่างที่ได้เห็นในละครโทรทัศน์					

ภาคผนวก ข

สรุปผลการให้คำปรึกษาคณะกฤษฎีกา - อารมย์

คำอำนจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโสเกส

ทั้ง 3 ด้านและค่าความเชื่อมั่น

สรุปการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 1 ปฐมบท

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรอบรู้และคุ้นเคย กล้าที่จะเปิดเผยและแสดงความคิดเห็นกับผู้ให้คำปรึกษา
2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ ข้อผูกพัน สถานที่ ช่วงเวลา ระยะเวลา จำนวนครั้งที่รับคำปรึกษาตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและบทบาทหน้าที่ของทั้งผู้ให้และผู้รับคำปรึกษา
3. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อการเป็นโฮมเอดอย่างเสรี

การดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษากล่าวสวัสดีและแนะนำตนเองแก่นักเรียน และให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเอง เช่น ชื่อ ชื่อสกุล ชื่อเล่น อาชีพของผู้ปกครอง จำนวนพี่น้อง หลังจากนั้น ผู้ให้คำปรึกษาได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ ข้อผูกพัน สถานที่ ช่วงระยะเวลา จำนวนครั้งที่รับคำปรึกษา ตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและบทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา เมื่อผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงรายละเอียดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อการเป็นโฮมเอดทีละคนจนครบ 7 คน ก็ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปเรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม

สรุปผล

นักเรียนได้รู้จักและเริ่มที่จะคุ้นเคยกับผู้ให้คำปรึกษา กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและเข้าใจจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบ ข้อผูกพัน สถานที่ ระยะเวลา จำนวนครั้งที่รับคำปรึกษาและบทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา

สรุปการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 2 ทักทายต่อการเป็นโสเภณี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ และสาเหตุที่ทำให้มีแนวโน้มไปเป็นโสเภณี
2. ให้นักเรียนได้รู้ถึงความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเป็นโสเภณีว่าเป็นความเชื่อที่ถูกหรือผิด ควรได้รับการแก้ไขอย่างไร

วิธีดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาพบนักเรียนเป็นรายบุคคล คนละประมาณ 40 นาที และในการพบกัน ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนได้กล่าวถึงปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงในหมู่บ้านและจากที่อื่น ๆ ต้องไปเป็นโสเภณี นอกจากนั้นผู้ให้คำปรึกษาได้กระตุ้นให้นักเรียนได้คิดถึงประเด็นอื่น ๆ ที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึงและให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนั้น ๆ และผู้ให้คำปรึกษาที่กระตุ้นให้นักเรียนได้คิดต่อไปอีกว่านักเรียนคิด หรือมีความรู้สึกต่อการเป็นโสเภณีในแต่ละประเด็นนั้นว่า เป็นเพราะอะไร อะไรเป็นประสบการณ์ หรือ เหตุการณ์ที่ทำให้เขาคิดและรู้สึก เช่นนั้น หลังจากนี้ผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนสรุปเรื่องที่สนทนา และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม

สรุปผล

นักเรียนได้กล่าวถึงปัญหาที่ทำให้หนีไปเป็นโสเภณีโดยได้พูดแสดงความคิดเห็น ที่เห็นจากผู้หญิงในหมู่บ้านที่ไปเป็นโสเภณี ก็เพราะ ความยากจน ถูกชักชวนและเพื่ออยากได้เงินมา ให้พ่อแม่ เป็นการตอบแทนบุญคุณและจากการที่ผู้หญิงไปเป็นโสเภณีก็เพราะอยากหางานทำ ที่สามารถทำเงินได้มาก ๆ รายเร็ว และมองเห็นว่า การเป็นโสเภณีเป็นการทำงานที่สบาย ไม่ต้องทำงานหนัก ได้แต่งตัวสวยงาม นอกจากนั้นยังสามารถกลับบ้านหลังไปอยู่โต๊ะและสวยงามให้พ่อแม่ได้อยู่อย่างสุขสบาย

และมอง เห็นว่าการไป เป็นหนี้ เกือบ ๓๐ ปี เงินที่ได้พ่อแม่ เป็นการกระจ่ายไม่ถูกต้องนัก แต่ก็เป็นเงินที่
ไปนำรัง เกือบจะไร้ผล

นอกจากนี้แล้ว ผู้หญิงที่น้องไป เป็นหนี้ เกือบ ๓๐ ปี เพราะถูกหลอโกง ซึ่งเป็นผลจากการที่ไม่รู้
มีการศึกษาน้อย จึงทำให้นักถูกหลอโกงได้ง่าย และอีกประการหนึ่งก็คือ การที่พ่อแม่ขายลูกสาว เพื่อหาเงินได้
เงินมา เพื่อปลูกบ้านและซื้อ เฟอรินิ เจอร์มาประดับบ้าน

สรุปการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 3 ที่คนคิดต่อการ เป็นโสเภณี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็ก เรียนได้แสดงความคิด เห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ และสาเหตุ ที่ทำให้มีแนวโน้มไปประกอบอาชีพโสเภณี
2. เพื่อให้เด็ก เรียนได้รู้ถึงความ เชื่อของนักเรียนที่มีต่อการ เป็นโสเภณีว่า เป็นความ เชื่อที่ ถูกหรือผิด ควรได้รับการแก้ไขอย่างไร

วิธีดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบเขตการสนทนาจากครั้งที่แล้ว หลังจากนั้นผู้ให้คำปรึกษาได้ให้นักเรียน ได้แสดงความคิดที่ผิด เกี่ยวกับการ เป็นโสเภณี เช่น โสเภณีเป็นอาชีพของคนยากจน การ เป็นโสเภณี สามารถหาเงินได้มาก รวยเร็วและ เป็นงานที่สบายไม่ต้องทำงานหนัก นอกจากนี้การไปขายตัว เพื่อ นำเงินมาให้พ่อแม่ใช้จ่าย บุกบ้าน เป็นการตอบแทนบุญคุณ แสดงถึงความกตัญญูต่อแม่ที่ ได้เลี้ยงตัว สบายงาม หลังจากนั้นผู้ให้คำปรึกษา ได้ให้นักเรียนได้ เห็นว่า ความ เชื่อเหล่านี้ถูกต้องหรือผิดอย่างไร โดยที่ผู้ให้คำปรึกษาได้ให้นักเรียนได้ เห็นถึงประ เด็นว่าความ เชื่อเหล่านี้ ถูกหรือผิดอย่างไร อย่างเช่น ความยากจนเลยทำให้ไปขายตัว ว่าจริง ๆ แล้ว ผู้หญิงเราสามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้อีก เยอะแยะ เมื่อที่จะขาย เหลือครอบครัว และการไป เป็นโสเภณีเป็นการทำงานที่สายนั่น จริง ๆ แล้วเป็นอย่างไร โดยผู้ให้คำปรึกษาได้ให้นักเรียนเห็นว่า การทำงานที่ต้องไปนอนกับผู้ชายไม่รู้กี่คน ในวันหนึ่ง ๆ เดือนหนึ่ง ๆ และปีหนึ่ง ๆ นั้นโดยไม่มีสิทธิ์ที่จะ เลือกว่า เป็นใครและ เสียต่ออันตราย จากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ ให้นักเรียนได้มองเห็นว่าเป็นงานที่สบาย หรือหนัก และในการให้คำปรึกษาในครั้งนี้ ผู้ให้คำปรึกษาได้ให้นักเรียนตระหนักถึงศักดิ์ศรีของความเป็นคน นอกจากนี้แล้วยังให้นักเรียนได้รู้จักวางแผนกายของชีวิต หลังจากนั้นผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนสรุป เรื่องจากการสนทนาและผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติม

สรุปผล

จากความเชื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเป็นโสเภณีนั้น นักเรียนเห็นว่าความเชื่อเหล่านั้นเป็นความเชื่อที่ผิด ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นการขายชีวิต ขายศักดิ์ศรี ขายความเป็นคน และมองเห็นว่าการตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ไม่จำเป็นต้องไปขายตัว ยังมีวิธีการอื่นอีกมากที่จะแสดงถึงความกตัญญูต่อพ่อแม่ อย่างเช่น การขยันทำงานเมื่อเป็นอาชีพสุจริต เพื่อช่วยเหลือครอบครัว ถึงแม้จะได้เงินน้อย แต่ก็ เป็นความภาคภูมิใจ และจากความเชื่อที่ว่าโสเภณีเป็นอาชีพที่สบายนั้น นักเรียนได้รู้และเข้าใจว่าเป็นการทำงานที่หนักและไม่สบายอย่างที่คิดและไม่คุ้มกับการเอาชีวิตของตัวเองไปเสี่ยงกับการเป็นโสเภณีเพื่อหาเงินให้ได้มาก

สรุปการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 4 ทศนคติต่อการ เป็นโส เกณี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็ก เรียนได้แสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ และสาเหตุ ที่ทำให้นิสัยนั้นไปประกอบอาชีพโส เกณี
2. เพื่อให้เด็ก เรียนได้รู้ถึงความ เชื่อของเค้า เรียนที่มีต่อการ เป็นโส เกณีว่า เป็นความ เชื่อที่ ถูกหรือผิด ควรได้รับการแก้ไขอย่างไร

วิธีดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาพบทวนการสนทนาจากครั้งที่แล้วและให้เด็ก เรียนได้แสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับการ เป็นโส เกณี เพิ่ม เติมอีกจากครั้งที่แล้ว หลังจากนั้นผู้ให้คำปรึกษาจะใช้ เทคนิคต่าง ๆ ตามเหตุ ญี เหตุผล - อารมณ์ อันได้แก่ การโต้แย้ง ชักชวน ชี้แจง การแสดงตัวแบบ การยกตัวอย่างชีวประวัติ เช่น ตัวอย่างของคนที่เคยยากจนและประสบความสำเร็จ สามารถร่ำรวยจากการทำงานที่สุจริต การสอนและการฝึกให้เด็ก เรียนคิดอย่างมี เหตุมีผลและวิเคราะห์ เหตุการณ์ต่าง ๆ และผลที่ตามมา ในรูปแบบ ABC โดย เน้นให้เด็ก เรียนได้ เห็นถึงผลจากความ เชื่อที่ผิด เกี่ยวกับการ เป็นโส เกณีและควร ที่จะแก้ไขความ เชื่อที่ผิด ๆ นั้น

สรุปผล

นักเรียนได้รู้ผล เสียของความ คิดที่ผิด ๆ ต่อการ เป็นโส เกณี และได้รู้ถึงวิธีการคิดอย่างมี เหตุ มีผล โดยรู้จักวิเคราะห์ถึงผลของการกระทำต่าง ๆ มากขึ้น

สรุปการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 5 พัฒนคติต่อการ เป็นโสเภณี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็ก เรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ต่ออาชีพโสเภณี
2. เพื่อให้เด็ก เรียนรู้จักวิธีการคิดที่สม เหตุสมผล
3. เพื่อให้เด็ก เรียนมีทัศนคติต่อการ เป็นโสเภณีลดลง

วิธีทำเนียบกร

การให้คำปรึกษารั้งที่ 5 - 6 เป็นการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม โดยผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียน เข้ากลุ่มอภิปราย แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข่าวแต่ละข่าวที่ผู้ให้คำปรึกษามอบหมายให้ไปอ่านมา เช่น รายงานข่าว แมงดาปฏิบัติการณ์รกริดลูกโสเภณีปางดาบ ถลก...ชีวิตสาวนา สารคาม - หัวหิน บนความเหมือนที่แตกต่าง ช่องเอดส์ (เจ้าเก่า) บังคับสาวท้องขายตัว เป็นต้น หลังจากให้นักเรียน ได้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่อข่าวแต่ละข่าวแล้ว ผู้ให้คำปรึกษาก็ฝึกให้นักเรียน เลิกคิดถึงวิธี หาเงินที่ผิด และฝึกให้รู้จักตัดสินใจอย่างรอบคอบโดยการฝึกหาข้อมูลต่าง ๆ ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไร ลงไป และอย่าเชื่อคนง่าย แม้ว่าคน ๆ นั้นจะเป็นเพื่อน หรือคนที่ใกล้ชิด โดยที่ไม่รู้ข้อเท็จจริง

สรุปผล

นักเรียนได้รู้ถึงสภาพชีวิตและรายได้ของหญิงโสเภณีมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรู้สึก สงสารหญิงโสเภณีเหล่านั้น และมีความภาคภูมิใจต่อการต้องไป เป็นโสเภณี

สรุปการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 6 ทักษะต่อการเป็นโศกนาฏิก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กเรียนรู้จักวิธีการคิดที่สมเหตุ สมผล
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้มีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโศกนาฏิก

วิธีดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาทบทวนการสนทนาจากครั้งที่แล้วและให้เด็กเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หลังจากนั้นผู้ให้คำปรึกษากระตุ้นให้เด็กเรียนรู้มีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโศกนาฏิกโดยการพูดถึงสภาพชีวิตและสภาพการทำงาน รายได้ การเจ็บป่วยและการถูกกักขัง ของหญิงโศกนาฏิกที่ถูกล่อลวงและบังคับให้ค้าประเวณี และยกตัวอย่างให้เด็กเรียนรู้ถึงชีวิตจริงของหญิงโศกนาฏิกที่เป็นคนถูกข่มขืน เปรียบเทียบกับนักเรียน 2 - 3 ตัวอย่าง และชี้ให้เห็นถึงสาเหตุที่หญิงเหล่านั้นต้องมีสภาพชีวิตที่ทุกข์ทรมาน ว่าเกิดจากความคิดที่ไม่ดี ๆ เพราะคิดผิดไปความผิดโดยไม่ศึกษาข้อเท็จจริง นอกจากนี้ผู้ให้คำปรึกษาได้บอกให้เด็กเรียนได้ทราบถึงลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการล่อลวงและรูปแบบของการล่อลวง เพื่อให้เด็กเรียนรู้จักระวังตัวและกระตุ้นให้เด็กเรียนได้ตระหนักถึงศักดิ์ศรีและรู้จักรักศักดิ์ศรีของถูกผู้หญิงและประเทศชาติ

สรุปผล

เด็กเรียนได้เข้าใจสภาพชีวิตของการเป็นโศกนาฏิกมากยิ่งขึ้น และรู้จักวิธีการคิดที่สมเหตุ สมผลและระมัดระวังในการคิด หรือตัดสินใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้รู้ถึงรูปแบบของการล่อลวงไปเป็นโศกนาฏิก และเด็กเรียนได้เข้าใจตัวเองยิ่งขึ้น

สรุปการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 7 ยุติการให้คำปรึกษาและปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลงปัญหาที่เกี่ยวกับการคิดที่ผิดต่อการ เป็นโสเภณี
2. เพื่อให้นักเรียนประเมินตนเอง เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา
3. ยุติการให้คำปรึกษา

การดำเนินการ

ผู้ให้คำปรึกษาพบนักเรียนและติดตามผล เรื่องที่แนะนำจากรั้งที่แล้ว หลังจากนั้นผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนได้พิจารณาตนเองและพูดแสดงถึงความคิดและความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการ เป็นโสเภณี หลังจากที่ได้รับคำปรึกษา โดยให้ผู้พูดให้คำแนะนำ และผู้ให้คำปรึกษาให้นักเรียนสรุป เรื่องจากการสนทนาและผู้ให้คำปรึกษาสรุป เพิ่ม เติมและ เน้นให้นักเรียนได้ตระหนักถึงการตั้งเป้าหมายชีวิต และวิธีการที่จะไปสู่เป้าหมายชีวิตที่ตั้งไว้ หลังจากนั้นผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณและยุติการให้คำปรึกษาและให้นักเรียนตอบแบบสอบถามหลังการให้คำปรึกษา

สรุปผล

นักเรียนแต่ละคนเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้นและมีความคิด ความรู้สึกต่อการ เป็นโสเภณี เปลี่ยนไปหลังจากการให้คำปรึกษาที่ว่าอาชีพโสเภณีเป็นงานสกปรก ทำเงินได้มากนั้น ความจริงแล้วไม่ได้เป็นดังที่คิด และเห็นว่า การเป็นโสเภณีเป็นอาชีพที่ไม่ดี ไม่มีศักดิ์ศรี โดยถูกเหยียดหยามและอยากให้ผู้หญิงทั่วไป เป็นโสเภณีก็ลำบากทำงานแหว่ขำและเลิกจากการไป เป็นโสเภณี เพื่อศักดิ์ศรีของตัวเอง

ตาราง 4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามที่สนทนาคัดต่อการเป็นโศกนาฏ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
ก. ด้านความคิด		ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	
1	4.28	1	5.17
2	4.66	2	7.78
3	8.11	3	4.80
4	2.30	4	3.64
5	7.11	5	6.94
6	2.14	6	7.83
7	3.25	7	4.29
8	3.48	8	6.82
9	4.42	9	3.90
10	2.53	10	2.30
11	1.87	11	6.41
12	2.93	12	3.43
ข. ด้านความรู้สึก		13	3.81
1	4.57	14	5.17
2	3.82	15	4.19
3	2.15	16	2.89
4	3.85	17	4.08
5	2.46	18	3.84
6	2.08	19	5.39
7	4.35	20	4.11
8	4.95	21	3.52
9	4.46	22	5.51
10	3.33		
11	6.33		
12	1.92		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = .8735

ประวัติของผู้ทำวิจัย

ชื่อ นางสาวนงเยาว์ ชื่อสกุล ชุมภูทอง

เกิดวันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช 2506

สถานที่เกิด อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 85 หมู่ที่ 5 ตำบลทรายขาว

อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนราษฎร์บวรวิภาณุเคราะห์ ถนนยุศิธรรม

ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2522 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสิรินธรเพ็ญ

พ.ศ.2524 มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนพานวิทยาคม

พ.ศ.2528 วท.บ. (จิตวิทยา) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ.2536 กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อทัศนคติต่อการเป็นโสเภณี
 ของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
 ในอำเภอหนึ่งของจังหวัดหนองคาย

บทคัดย่อ

ของ

นางเบญจ ทุมทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

กุมภาพันธ์ 2537

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาคามฤๅษณ์เหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อทัศนคติต่อการเป็นโสเภณีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนระดับประถมศึกษาในอำเภอหนองไผ่ของจังหวัดหนองคาย เกือบสองแสน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณี จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ โปรแกรมการให้คำปรึกษาคามฤๅษณ์เหตุผล - อารมณ์ และแบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นโสเภณี สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบของวิลคอกซ์

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นโสเภณีลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับการให้คำปรึกษาคามฤๅษณ์เหตุผล - อารมณ์

THE EFFECT OF RATIONAL - EMOTIVE THERAPY ON ATTITUDES TOWARDS PROSTITUTION
OF PRATHOM SUKSA VI GIRL STUDENTS OF A PRIMARY SCHOOL IN ONE AMPOE,
ONE CHANGWAT IN THE UPPER NORTHERN REGION OF THAILAND

AN ABSTRACT

BY

NONGYAO CHOMPOOTHONG

Presented in partial fulfillment of the requirement for the Master of
Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot university

February 1994

The purpose of this experimental research was to study the effect of Rational - Emotive Therapy on attitudes towards prostitution of Prathom Suksa VI girl students of a primary school in one ampoee, and changwat in the upper northern region of Thailand in the academic year 1993. The subjects were 7 girl students whose scores in attitudes towards prostitution were rated positive. The girl students participated in counseling program based on Rational - Emotive Therapy. The research instrument was a five - level rating scale questionnaire on prostitution attitudes. The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks test was used to test the research hypothesis.

The result revealed that the positive attitudes towards prostitution of the girl students were significantly lower than before the experiment at 0.5 level.